

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยโดยแบ่งตาม วัตถุประสงค์คือ วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามประเด็นที่ศึกษาคือ

1. การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ ในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ
2. การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
3. การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาการช่วยเหลือเกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนประถมศึกษา ของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการช่วยเหลือเกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นที่ศึกษาคือ

การช่วยเหลือของนักวิชาชีพ ครู แพทย์ ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่มูลนิธิ คุ่มครองเด็กตามประเด็นที่ศึกษาคือ

1. การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ
2. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
 - การช่วยเหลือขั้นต้น
 - การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
 - การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
 - การติดตามผล

การช่วยเหลือของผู้ค้นพบปัญหาตามประเด็นที่ศึกษาคือ

1. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
2. สถานการณ์ที่สร้างภาวะเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
3. การค้นพบปัญหา
4. การให้ความช่วยเหลือ
5. การติดตามผล

ครูที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่อยู่ในโรงเรียนตาม ประเด็นที่ศึกษาคือ

1. การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการเรียน

2. การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการอยู่ร่วมกับเพื่อน
 3. การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการอยู่ร่วมในสังคม
 เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
 ที่อยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็กตามประเด็นที่ศึกษาคือ

1. การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้านร่างกาย
2. การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางด้านจิตใจ
3. การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการอยู่ร่วมในสังคม

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้าน
 การกำหนดมาตรการกฎระเบียบในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้10...	.59*24.....	...7....0.....
2.	มีการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ ในการป้องกันนักเรียนเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศอย่างชัดเจน10...	.38..52*....	...0...0.....
3.	กฎ ระเบียบของโรงเรียนที่มีอยู่สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้17....	.70*13.....	..0....0.....
4.	ครู และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันถูกล่วงละเมิดทางเพศ20....	.53*27.....	..0....0.....
5.	มีการกำหนดวิธีการป้องกันให้นักเรียนได้รับความปลอดภัยมากที่สุด13....	.47*27....	..13..0.....
6.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในด้านการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อช่วยให้ครูนำความรู้มาใช้กับนักเรียน23....	.33..30.....	..10...4.....
7.	จัดให้ครูเข้ารับการอบรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ17....	.33..47*....	...3...0.....
8.	มีการกำหนดหลักสูตรป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศใช้สอนนักเรียนในโรงเรียน0.....	.23..40*....	..23...14.....
9.	การบันทึกพฤติกรรม สุขภาพเป็นหน้าที่ของครู17....	.43*27.....	..10...3.....
10.	การรับ-ส่งนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศ					

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.	กับนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง17....	.34..46*....	...3...0.....
12.	นักเรียนที่จะออกจากโรงเรียนก่อนเวลาจะต้องมีผู้ปกครองมารับเท่านั้น	...40*...	.40*14.....	...6...0.....
13.	ถ้าผู้ปกครองไม่ว่างสามารถให้คนอื่นมารับนักเรียนได้53*...	..30.10.....	.. 7...0.....
14.	นักเรียนที่เดินทางกลับบ้านเองทางโรงเรียนจะจัดเป็นกลุ่ม8....	.9..23.....	...10..50*....
15.	หากนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศโรงเรียนจะเป็นสถานที่แรกที่พร้อมให้การช่วยเหลือนักเรียน40...	.47*7.....	...6...0.....
16.	โรงเรียนเปิดกว้างให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามาให้ความรู้แก่ครูและนักเรียน34*...	.27..20.....	..10...9.....
17.	โรงเรียนมีแบบบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพ20....	.50*20.....	...5...5.....
18.	การเฝ้าระวังการล่วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่โดยของงานกิจการนักเรียน30...	.37*30.....	...3...0.....
19.	งานกิจการนักเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียนโดยตรงเป็นฝ่ายที่ดูแลนักเรียนโดยตรง30....	.60*10.....	..0...0.....
20.	ผู้บริหารควรจะรู้จักนักเรียนให้มากที่สุด50*...	.50*0.....	...0...0.....
21.	การขาดเรียนของนักเรียนเป็นสัญญาณเตือนภัยให้คอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นพิเศษ47*..	.40..13.....	...0...0.....
22.	การขาดเรียนของนักเรียนมีสาเหตุมาจากโรงเรียน17....	.17..66*....	..0...0.....
23.	หากนักเรียนขาดเรียนอยู่เสมอโดยไม่มีสาเหตุจากความจำเป็นภายในครอบครัวหรือการกระทำของบุคคลในโรงเรียนผู้บริหารจึงควรมีการติดตามถึงสาเหตุของการขาดเรียนโดยละเอียด33....	.60*7.....	...0...0.....
23.	การตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนเพื่อหาความผิดปกติทางด้านสุขภาพของนักเรียนตั้งแต่ระยะแรกเป็นการเฝ้าระวังการถูกล่วงละเมิดทางเพศ40*...	.23..20.....	..17...0.....

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.	โรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการให้ความรู้และจัดบริการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนเพราะโรงเรียนใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด30....	.57*6.....	..7...0.....
25.	การตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำจะช่วยให้ทราบถึงความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อที่จะได้หาสาเหตุได้ทันเวลาที่33....	.50*10.....	..7...0.....
26.	ครูเป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุดในการเป็นผู้ตรวจสุขภาพนักเรียน10....	.30..60*.....	..0...0.....
27.	เมื่อสงสัยว่านักเรียนอาจจะถูกล้วงละเมิดทางเพศ ครูประจำชั้นควรเป็นบุคคลแรกที่เข้าถึงตัวนักเรียน40....	.50*10.....	..0....0.....
28.	การตรวจสุขภาพของนักเรียนเป็นบริการที่มุ่งป้องกันและส่งเสริมมากกว่าการให้การรักษา37....	.47*16.....	..0....0.....
29.	เมื่อสำรวจสุขภาพของนักเรียนแล้วอาจพบว่านักเรียนบางส่วนมีปัญหาด้านสุขภาพก็นำเอาปัญหานี้มาศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริง23....	.57*20.....	..0....0.....
30.	การขาดเรียนเป็นประจำผู้บริหารต้องรีบหาสาเหตุที่แท้จริงให้เร็วที่สุด37....	.50*13.....	..0....0.....

* แสดงค่าร้อยละสูงสุดที่ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นแต่ละข้อ

จากตารางที่ 7 พบว่า ประเด็นที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ ถ้าผู้ปกครองไม่ว่างสามารถให้คนอื่นมารับนักเรียนได้ร้อยละ 53 ผู้บริหารควรรู้จักนักเรียนให้มากที่สุดร้อยละ 50 ส่วนประเด็นที่ผู้บริหารมีความเห็นในระดับมาก ได้แก่ กฎ ระเบียบของโรงเรียนที่มีอยู่สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศได้ร้อยละ 70 งานกิจการนักเรียนมีความสำคัญต่อตัวนักเรียนโดยตรง เพราะเป็นฝ่ายที่ดูแลนักเรียนโดยตรง และหากนักเรียนขาดเรียนอยู่เสมอโดยไม่มีสาเหตุจากความจำเป็นภายในครอบครัวหรือการกระทำของบุคคลในโรงเรียนผู้บริหารจึงควรหาสาเหตุของการขาดเรียนโดยละเอียดร้อยละ 60 ในการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ สามารถป้องกันนักเรียนจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศได้ร้อยละ 59 โรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการให้ความรู้และจัดบริการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนเพราะโรงเรียนใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด เมื่อสำรวจสุขภาพของนักเรียนแล้วอาจพบว่านักเรียนบางส่วนมีปัญหาด้านสุขภาพก็นำเอาปัญหา

นี้มาศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงร้อยละ 57 ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ร้อยละ 53 โรงเรียนมีแบบบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพ ผู้บริหารควรจะรู้จักนักเรียนให้มากที่สุด การตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำจะช่วยให้ทราบถึงความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อที่จะได้หาสาเหตุได้ทันทั้งที่เมื่อสงสัยว่านักเรียนอาจจะถูกล้วงละเมิดทางเพศครูประจำชั้นควรเป็นบุคคลแรกที่เข้าถึงตัวนักเรียน และการขาดเรียนเป็นประจำผู้บริหารต้องรับหาสาเหตุที่แท้จริงให้เร็วที่สุดร้อยละ 50

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้าน
การจัดการเรียนการสอนการป้องกันนักเรียนถูกล้วงละเมิดทางเพศ

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันตัวไม่ให้ถูกล้วงละเมิดทางเพศแยกออกมาจากกลุ่มประสบการณ์อื่น0.....	..10..20.....	..40*30.....
2.	โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ7.....	..14..28.....	..34*17.....
3.	ในการเรียนการสอนครูควรจะแทรกความรู้ในเรื่องการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้นักเรียนเสมอ28....	..34*28.....	..10...0.....
4.	โรงเรียนไม่ได้จัดให้มีการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศโดยเฉพาะเพราะถือว่าครูได้พยายามแทรกความรู้ด้านนี้ในช่วงต่าง ๆ หรือเมื่อมีเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสังคม23....	..37*20.....	..10...10.....
5.	ผู้บริหารมีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องหลักสูตรเกี่ยวกับการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศขึ้นมาโดยเฉพาะ17....	..10..50*....	..17...6.....
6.	โรงเรียนให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศโดยการจัดนิทรรศการ10....	..30*30*....	..13...17.....
7.	ในการจัดการเรียนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่ของครูและผู้บริหารที่ต้องทำร่วมกัน40*....	..37..17.....	...0...6.....
8.	ถ้ามีการจัดการเรียนการสอนนักเรียนนำความรู้นี้ไปใช้ป้องกันตนเองได้20....	..53*7.....	..13...7.....
9.	ผู้บริหารควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาให้ความรู้แก่เด็ก40*....	..40..10.....	..10...0.....

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.	ผู้บริหารควรให้อิสระแก่ครูในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ17....	.47*20.....	..13...3.....
11.	มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ27....	.30*17.....	..13...13.....
12.	ในการให้ความรู้การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศครูควรให้นักเรียนสัมผัสโดยตรง เช่น การไปเยี่ยมเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก17....	.47*7.....	..10...19.....
13.	เมื่อมีข่าวการล่วงละเมิดทางเพศเด็กผู้บริหารจะให้ความสำคัญในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียนเพิ่มขึ้น30....	.50*20.....	..0....0.....
14.	การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโรงเรียนควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ27....	.43*20.....	..10...0.....
15.	การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศที่ดีที่สุดคือการให้นักเรียนรู้จักตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้และให้มีความสนใจศึกษาวิธีการป้องกันตนเอง54*...	.27..19.....	..0....0.....

* แสดงค่าร้อยละสูงสุดที่ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นแต่ละข้อ

จากตารางที่ 8 พบว่า ประเด็นที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศที่ดีที่สุดคือการให้นักเรียนรู้จักตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้และให้มีความสนใจศึกษาวิธีป้องกันตนเองร้อยละ 54 ในการจัดการเรียนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่ของครูและผู้บริหารต้องทำร่วมกัน และผู้บริหารควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาให้ความรู้แก่เด็กร้อยละ 40 ในประเด็นที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ถ้ามีการจัดการเรียนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศก็กระเรียนนำความรู้ไปใช้ป้องกันตนเองได้ร้อยละ 53 เมื่อมีข่าวการล่วงละเมิดทางเพศเด็กผู้บริหารควรจะให้ความสำคัญในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็กในโรงเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ผู้บริหารควรให้อิสระแก่ครูในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ และในการให้ความรู้การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศครูควรให้นักเรียนสัมผัสโดยตรง เช่น การไปเยี่ยมเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก ร้อยละ 47 การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโรงเรียนควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ร้อยละ 43 และผู้บริหารควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาให้ความรู้แก่เด็กร้อยละ 40

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้าน
การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับ การเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้องให้ผู้ปกครอง30....	.43*17.....	..5....5.....
2.	ควรมีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการ ป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเป็นระยะ ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม33....	.37*13.....	..8....9.....
3.	มีการวางแผนในการประชุมผู้ปกครอง เพื่อปรึกษาปัญหาต่าง ๆ อย่างน้อยเดือน ละ 1 ครั้ง20....	.23..33*....	..12...12.....
4.	มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองใน การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ20....	.33*33*....	..7....7.....
5.	เมื่อทางโรงเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับการ ป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแล้วก็จะมี การประชุมผู้ปกครองเพื่อให้ความรู้ด้วย20....	.33*20.....	..14...13.....
6.	เมื่อผู้บริหารทราบว่ามีเด็กขาดเรียนหลาย วันก็จะปรึกษากับผู้ปกครองเพื่อหาสาเหตุ30....	.60*5.....	..0....5.....
7.	โรงเรียนมีการจัดอบรมความรู้ให้แก่ผู้ป กครองเป็นประจำ27....	.43*23.....	..0....7.....
8.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเสริมความรู้ด้าน การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้แก่ ผู้ปกครอง27....	.40*17.....	..9....7.....
9.	โรงเรียนให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่ มาให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง30....	.47*8.....	..8....4.....
10.	โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองอย่าง สม่ำเสมอ33....	.54*4.....	..4....5.....
11.	โรงเรียนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ป้องกันเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทาง เพศแก่นักเรียน37....	.47*16.....	..0....0.....
12.	หากเกิดการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน โรงเรียนจะร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหา40....	.54*0.....	..6....0.....
13.	การล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนอาจเกิด จากคนในครอบครัว ดังนั้นโรงเรียนควร จะให้ชุมชนคอยสังเกตและรายงานให้					

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14.	โรงเรียน ทราบด้วย โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองเป็นระยะ เพื่อจะได้ทราบความเป็นไปของชุมชน17....	.54*24.....	..0....5.....
15.	การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเป็น หน้าที่ของโรงเรียนและชุมชน7.....	.64*20.....	..6....4.....
	34....	.50*10.....	..6....0.....

* แสดงร้อยละสูงสุดที่ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นในแต่ละข้อ

ตารางที่ 9 พบว่า ประเด็นที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองเป็นระยะเพื่อจะได้ทราบความเป็นไปของชุมชนร้อยละ 64 เมื่อผู้บริหารทราบว่าเด็กขาดเรียนหลายวันก็จะปรึกษากับผู้ปกครองเพื่อหาสาเหตุร้อยละ 60 โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ หากเกิดการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน โรงเรียนจะร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนแก้ไขปัญหาดังกล่าว และการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนอาจเกิดจากคนในครอบครัวดังนั้นโรงเรียนควรจะให้ชุมชนคอยสังเกตและรายงานให้นักเรียนทราบร้อยละ 54 การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่ของโรงเรียนและชุมชนร้อยละ 50

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครองหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ในด้านการกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูร่วมกับผู้บริหารกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ในการป้องกันเกี่ยวกับการ ล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน23....	.54*23.....	..0....0.....
2.	การบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพและ ปัญหาดังกล่าวของนักเรียนเป็นหน้าที่โดย ตรงของครู13....	.67*20.....	..0....0.....
3.	เมื่อมีโอกาสครูจะเข้ารับการอบรมและหา ความรู้ในการป้องกันการล่วงละเมิดทาง เพศอยู่เสมอ13....	.54*20.....	..13...0.....
4.	ครูสร้างหลักสูตรในการสอนนักเรียนเกี่ยว					

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.	กั้นการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ ครูร่วมกับผู้บริหาร นักเรียน และชุมชน กำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ10....	.20..37*....	..17..16.....
6.	ครูกระตุ้นให้เพื่อนครูเห็นความสำคัญของ การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ13....	.34..40*....	..13..0.....
7.	มาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนที่มี ง่ายต่อการปฏิบัติ23....	.46*23.....	..4..4.....
8.	ครูเป็นบุคคลแรกที่ควรให้การช่วยเหลือ นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ27....	.54*10.....	..4..5.....
9.	ในการบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพต้อง ทำตามกำหนดเวลาอย่างเคร่งครัด27....	.57*10.....	..0..6.....
10.	มาตรการ กฎ ระเบียบของโรงเรียนที่มีอยู่ สามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้23....	.54*23.....	..0..0.....
11.	การรับ-ส่งนักเรียนเป็นการป้องกันการ ล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนได้10....	.37..47*....	..3..3.....
12.	ครูจะต้องรู้จักบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียนให้ มากที่สุด20....	.57*17.....	..3..3.....
13.	ครูไม่อนุญาตให้นักเรียนไปกับคนอื่น40....	.43..3.....	..3..0.....
14.	หากนักเรียนยังไม่มีผู้ปกครองมารับแต่มี ญาติมารับแทนครูอนุญาตให้นักเรียนไป กับญาติได้54*....	.40..10.....	..7..0.....
15.	ครูควรศึกษาหาความรู้ในการป้องกันการ ล่วงละเมิดทางเพศอยู่เสมอ67*....	.33..0.....	..0..0.....
16.	ครูควรมีบันทึกประจำตัวนักเรียนทุกคนและมี การบันทึกเป็นปัจจุบัน50*....	.30..20.....	..0..0.....
17.	ครูมีเวลาให้คำปรึกษากับนักเรียนตลอด10....	.47*33.....	..10..0.....
18.	ครูคอยสังเกตและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เมื่อเห็นความผิดปกติก็จะให้ความสนใจ เป็นพิเศษ40....	.54*6.....	..0..0.....
19.	เมื่อนักเรียนมีปัญหาปรึกษา ครูให้ ความสนใจในปัญหานั้นและฟังอย่างตั้งใจ37....	.60*3.....	..0..0.....
20.	ครูควรทำตัวให้นักเรียนรู้สึกไว้วางใจและ กล้าที่จะเข้ามาหาครู54*....	.37..9.....	..0..0.....
21.	ครูเก็บปัญหาของนักเรียนที่มาปรึกษาเป็น ความลับ44....	.53*3.....	..0..0.....
	54*....	.43..0.....	..3..0.....

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
22.	ครูให้คำต่อนักเรียนทุกครั้งเมื่อมาปรึกษาปัญหา27....	.56*17.....	..0...0.....
23.	ครูไม่แสดงอาการไม่เชื่อเมื่อนักเรียนมาปรึกษาปัญหา27....	.46*20.....	..7....0.....
24.	เมื่อทราบว่านักเรียนติดโรคทางเพศครูสันนิษฐานว่านักเรียนอาจถูกล่วงละเมิดทางเพศ23...	.51*13.....	..10...13.....
25.	หากนักเรียนมาเล่าว่ามีคนให้เงินและถอดเสื้อผ้าเด็ก กอดเด็ก และห้ามไม่ให้บอกคนอื่นครูควรฟังอย่างสงบ64*..	.23..10.....	..3....0.....
26.	การที่นักเรียนมีอาการหวาดกลัว ซึม เหม่อลอย อาการเหล่านี้อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศครูต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ13....	.51*33.....	..3....0.....
27.	การทำโทษนักเรียนโดยไม่มีเหตุผลจะทำให้ให้นักเรียนขาดความไว้วางใจครู37....	.43*10.....	..7....3.....
28.	การตรวจสอบสภาพถ้าพบว่านักเรียนมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ครูควรรอดูอีกกระยะหนึ่งไม่คุยกับผู้ปกครองทันที60*...	.37..3.....	..0....0.....
29.	ถ้าครูพบรอยขีดตามร่างกายนักเรียนครูควรให้ความสำคัญกับรายนั้น13....	.41*33.....	..10...3.....
30.	การที่นักเรียนเสี่ยงจากกลุ่มครูควรสังเกตและหาสาเหตุ นั้น60*...	.27..10.....	..3....0.....

* แสดงร้อยละสูงสุดที่ครูแสดงความคิดเห็นในแต่ละข้อ

ตารางที่ 10 พบว่า ประเด็นที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ หากนักเรียนยังไม่มีผู้ปกครองมารับแต่มีญาติมารับแทน ครูอนุญาตให้นักเรียนไปกับญาติได้ร้อยละ 67 หากนักเรียนมาเล่าว่ามีคนให้เงินและถอดเสื้อผ้าเด็ก กอดเด็ก และห้ามไม่ให้บอกคนอื่นครูควรฟังอย่างสงบร้อยละ 64 การตรวจสอบสภาพถ้าพบว่านักเรียนมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ครูควรรอดูอีกกระยะหนึ่งไม่คุยกับผู้ปกครองทันทีและการที่นักเรียนเสี่ยงจากกลุ่มครูควรสังเกตและหาสาเหตุ นั้นร้อยละ 60 ครูไม่อนุญาตให้นักเรียนไปกับคนอื่น เมื่อนักเรียนมีปัญหาปรึกษา

ครูให้ความสนใจในปัญหานั้นและฟังอย่างตั้งใจและครูเก็บปัญหาของนักเรียนที่มาปรึกษาเป็นความลับร้อยละ 54 และครูควรศึกษาหาความรู้ในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่เสมอร้อยละ 50

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครองหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดการเรียนการสอนการป้องกันนักเรียนถูกล้วงละเมิดทางเพศ

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูจัดป้ายนิเทศและทำเอกสารเผยแพร่ความรู้อยู่เสมอ13...	.33..48*....	..3....3.....
2.	มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับชุมชน13....	.53*.27.....	..7.....0.....
3.	ครูสอนข่าวและเหตุการณ์เป็นปัจจุบัน37...	.43*.13.....	..7..0.....
4.	ครูแทรกความรู้การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้แก่นักเรียนเสมอ51*..	.33..13.....	..3....0.....
5.	ครูให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน13...	.54*.20....	..13...0.....
6.	ครูฝึกคิดปะการป้องกันตัวให้แก่นักเรียน7.....	.17..20.....	..49*.7.....
7.	ครูให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศ10....	.50*.33.....	..7....0.....
8.	ในการสอนการล้วงละเมิดทางเพศครูไม่จำเป็นต้องสอนเองหมด อาจเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แทนครูได้10....	.64*.13.....	..13...0.....
9.	ครูควรสอนให้นักเรียนรู้จักป้องกันตนเองจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศ เช่น ไม่ไว้ใจคนแปลกหน้า57*...	.37..3.....	..3....0.....
10.	ครูควรสอนให้นักเรียนรู้ถึงสิทธิในร่างกาย42*...	.42*.16.....	..0....0.....
11.	การสอนให้นักเรียนป้องกันตนเองจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่ของครูโดยตรง30....	.53*.17.....	..0....0.....
12.	ครูให้ความรู้การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศนอกสถานที่โดยการพานักเรียนไปเยี่ยมเด็กตามมูลนิธิต่าง ๆ3.....	.23..20.....	..44*.10.....
13.	เมื่อมีข่าวเกี่ยวกับการล้วงละเมิดทางเพศครูจะกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยให้มาก37....	.56*.7.....	..0....0.....
14.	การล้วงละเมิดทางเพศเป็นปัญหาใหญ่ควรให้ความสนใจในระดับต้น48*...	.48*.4.....	..0....0.....

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15.	การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยและรู้จักป้องกันตนเอง52*...	.44.4.....	..0..0.....

* แสดงค่าร้อยละสูงสุดที่ครูแสดงความคิดเห็นในแต่ละข้อ

ตารางที่ 11 พบว่า ประเด็นที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ ครูควรสอนให้นักเรียนรู้จักป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่น ไม่ไวใจคนแปลกหน้าร้อยละ 57 การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยและรู้จักป้องกันตนเองร้อยละ 52 ครูแทรกความรู้การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้แก่นักเรียนเสมอร้อยละ 51 การล่วงละเมิดทางเพศเป็นปัญหาใหญ่ควรให้ความสนใจในระดับต้นร้อยละ 48 และครูควรสอนให้นักเรียนรู้ถึงสิทธิในร่างกายร้อยละ 42

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายกิจการนักเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครองหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ในด้านการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ครูกับผู้ปกครองร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนอยู่เสมอ20....	.33..40*....	..7....0.....
2.	มีการประชาสัมพันธ์และขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในกิจกรรมต่าง ๆ20....	..57*20.....	..3....0.....
3.	มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแก่ผู้ปกครอง0.....	.23..37*....	..20...20.....
4.	มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศโดยครูหรือผู้อื่นให้ความรู้10....	.23..33.....	..27...7....
5.	ครูและผู้ปกครองมีการปรึกษาเกี่ยวกับนักเรียนทุกครั้งได้อย่างไม่เป็นทางการ20....	.27..43*....	..7....3.....
6.	เมื่อสังเกตเห็นนักเรียนมีอาการซึมเศร้าผิดปกติครูรีบปรึกษาผู้ปกครองทันที30....	.54*.13.....	..3....0.....
7.	ครูจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเรื่องการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้องแก่ผู้ปกครอง13....	.23..34*....	..27..3.....

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.	เมื่อครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน การสว่างละเมิดทางเพศครูจะความรู้ขึ้นมา พุดคุยกับผู้ปกครอง27*....	.27*27*....	..19...0.....
9.	ครูอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอให้สถานที่ในการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง50*....	.23..17.....	..3....7.....
10.	ครูที่เข้าถึงชุมชนเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับนักเรียนจะสามารถหาสาเหตุได้เร็ว30....	.30..37*....	..0....3.....
11.	ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันการสว่างละเมิดทางเพศเด็ก17....	.23..43*....	..10...7.....
12.	ถ้าเกิดการสว่างละเมิดทางเพศเด็ก ควรร่วมมือกับผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือเด็กทันที47*..	.40..13.....	..0....0.....
13.	สาเหตุการสว่างละเมิดทางเพศเด็กอาจจะมาจากครอบครัว ดังนั้นครูควรแนะนำให้ผู้ที่ปัญหานี้ในชุมชนเข้ารับการบำบัด47*..	.33..13.....	..7....0.....
14.	นักจิตวิทยาและครูควรมาให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง23....	.39*23.....	..12...3.....
15.	การป้องกันการสว่างละเมิดทางเพศนักเรียนเป็นหน้าที่โดยตรงของครูและผู้ปกครอง37....	.46*17.....	..0....0.....

* แสดงค่าร้อยละสูงสุดที่ครูแสดงความคิดเห็นในแต่ละข้อ

ตารางที่ 12 พบว่า ประเด็นที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอให้ใช้สถานที่ของโรงเรียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครองร้อยละ 50 ถ้าเกิดการสว่างละเมิดทางเพศครูร่วมมือกับผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือทันที และสาเหตุการสว่างละเมิดทางเพศอาจจะมาจากครอบครัวดังนั้นครูควรแนะนำให้ผู้มีปัญหานี้ในชุมชนเข้ารับการบำบัดร้อยละ 47

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ที่ 1

การกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

มาตรการ กฎ ระเบียบ ของโรงเรียนที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนปฏิบัติตาม ซึ่งครอบคลุมในหลาย ๆ ด้าน เป็นแนวทางในการปฏิบัติของครู นักเรียน นักการภารโรง ไม่ได้แยกออกมาเพื่อใครโดยเฉพาะหรือจุดประสงค์ใดโดยเฉพาะทั้งผู้บริหารและครูควรมีความเห็นว่ามีโรงเรียนกำหนด มาตรการ กฎ ระเบียบ เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศขึ้นมาก็คงจะเป็นการป้องกันที่ดีและนักเรียนได้รับความปลอดภัยสูง แต่ในทางปฏิบัติโรงเรียนไม่สามารถที่จะกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโดยเฉพาะได้จึงต้อง แทรกอยู่ในมาตรการ กฎ ระเบียบ ของโรงเรียน เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีเหตุการณ์นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศเกิดขึ้นในขณะเดียวกันโรงเรียนส่วนใหญ่มีความคิดว่าการที่โรงเรียนจะกำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ ป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศออกมาโดยเฉพาะจะเป็นการกระตุ้นหรือยั่วยุให้เกิดการรอกยกรู้อากเห็น การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศที่แทรกอยู่ใน มาตรการ กฎ ระเบียบ ของโรงเรียนที่ปรากฏโดยทั่วไป คือ

การกำหนดระเบียบการแต่งกายของนักเรียน นักเรียนต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามแบบ ระเบียบของแต่ละโรงเรียนกำหนด นักเรียนหญิงต้องนุ่งกระโปรงยาวคลุมเข่า ใส่เสื้อสีขาวพอดีตัว ไม่คับเกินไปซึ่งช่วยป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศคือ ในด้านการแต่งตัวไม่ล่อแหลมต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การรับ-ส่งนักเรียน ผู้ที่มารับ-ส่งนักเรียนจะต้องเป็นผู้ปกครองนักเรียนเท่านั้นโดยเฉพาะระดับอนุบาลผู้ที่มารับได้คือผู้ปกครอง ส่วนบางโรงเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ใกล้โรงเรียนการเดินทางกลับบ้านทางโรงเรียนจัดแบ่งนักเรียนออกเป็นสาย โดยนักเรียนที่อยู่ในเส้นทางเดียวกันก็จะเดินแถวกลับด้วยกัน การรับ-ส่งนักเรียนเป็นการป้องกันการล่วงละเมิดนักเรียนวิธีหนึ่งเพราะนักเรียนจะมีโอกาสเสี่ยงจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ตลอดเวลา ขณะอยู่ในโรงเรียนมีครูคอยดูแล เมื่ออยู่นอกโรงเรียนเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนเองหากนักเรียนออกนอกโรงเรียนกับบุคคลที่ไม่ใช่ผู้ปกครอง นักเรียนจะเสี่ยงจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น หากผู้ปกครองคนใดไม่สามารถมารับนักเรียนได้ก็ต้องมอบหมายให้บุคคลที่ไว้ใจได้มารับเด็กแทน ผู้ที่มารับนักเรียนแทนผู้ปกครองจะต้องลงชื่อในสมุดที่โรงเรียนทำขึ้นหากเกิดเหตุการณ์หรืออุบัติเหตุบางอย่างเกิดขึ้นสมุดเล่มนี้จะช่วยแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง เช่น ถ้านักเรียนหายไประหว่างเดินทางกลับบ้าน ทางโรงเรียนสามารถแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่านักเรียนไปกับใคร เมื่อไหร่ เป็นต้น

การบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพ เป็นสิ่งสำคัญมากที่ช่วยให้ครูได้สังเกตและทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ และพฤติกรรมต่าง ๆ ทุกระดับชั้นจะต้องบันทึกพฤติกรรมและสุขภาพของนักเรียน โดยบันทึกพฤติกรรมไว้ในสมุดรายงานประจำตัว

ส่วนสุขภาพบันทึกไว้ในบัตรบันทึกสุขภาพประจำตัวนักเรียน

สมุดรายงานประจำตัวนักเรียนประกอบด้วยข้อมูลที่แจ้งให้ผู้ปกครองต้องพิจารณา คือ น้ำหนัก และส่วนสูงของเด็ก โดยเปรียบเทียบกับตารางแสดงน้ำหนักและส่วนสูงของเด็กไทยโดยเฉลี่ย บันทึกจำนวนวันที่เด็กมาโรงเรียนและขาดเรียนด้วยกรณีต่าง ๆ ดังนั้นถ้าเด็กขาดเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องความประพฤติหรือขาดเรียนนานจนหมดสิทธิ์เลื่อนชั้น การตรวจสอบดูการผ่านจุดประสงค์และผลการเรียน ข้อมูลของนักเรียนทางบ้าน ความเห็นของโรงเรียนเพิ่มเติมและความเห็นของผู้ปกครอง สมุดรายงานประจำตัวนักเรียนจะเป็นตัวเชื่อมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ในการบันทึกจะบันทึกตามที่กำหนดไว้ในสมุดแต่ครูจะส่งให้ผู้ปกครองได้ดูเทอมละ 1 ครั้ง

บัตรบันทึกสุขภาพประจำตัวนักเรียน ประกอบด้วยข้อมูลที่แจ้งให้ผู้ปกครองและครูทราบเกี่ยวกับตัวเด็กคือประวัติการเจ็บป่วย การบันทึกการเจริญเติบโต บันทึกการตรวจสายตาและการได้ยิน บันทึกการตรวจทันตสุขภาพ บันทึกการตรวจสุขภาพ การสร้างภูมิคุ้มกันโรค ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า ความสมบูรณ์ของร่างกายและบันทึกของครูโรงเรียนประถมศึกษาจากการผิดปกติของนักเรียนเกี่ยวกับสุขภาพ อุปนิสัย พฤติกรรมที่ผิดปกติ ตลอดจนการรักษา การส่งต่อหรือการช่วยเหลืออื่น ๆ ในการบันทึกจะบันทึกตามที่กำหนดไว้ในสมุด โดยครูประจำชั้นจะปฏิบัติร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่โรงเรียนอยู่ในเขตรับผิดชอบ จากนั้นครูจะสรุปและเขียนลงในสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน

ทั้งสมุดรายงานประจำตัวนักเรียนและบัตรบันทึกสุขภาพประจำตัวนักเรียนเป็นสื่อระหว่างครูกับผู้ปกครองที่แจ้งข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนให้ครูและผู้ปกครองได้ทราบ ดังนั้นเมื่อครูหรือผู้ปกครองทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนก็จะช่วยกันหาสาเหตุ และแก้ไขได้ทัน

พฤติกรรมอันเป็นที่น่าสงสัยว่าเด็กอาจถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่น เหม่อลอย ชิม เสร้า เก็บตัว ส่วนด้านสุขภาพ เช่น มีโรคทางเพศสัมพันธ์ การเจริญเติบโตไม่เป็นไปตามเกณฑ์ปกติ เป็นต้น ลักษณะอื่น ๆ เช่น ผลการเรียนต่ำลงมากผิดปกติ ขาดเรียนโดยไม่มีสาเหตุเป็นเวลาหลายวันและหลายครั้ง เป็นต้น

การเฝ้าระวังการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน เป็นหน้าที่โดยตรงของงานกิจการนักเรียน และครูประจำชั้นเป็นผู้ที่ใกล้ชิดนักเรียนมากดังนั้นเมื่อนักเรียนมีความผิดปกติเกิดขึ้นครูประจำชั้นจะเป็นผู้ที่สังเกตเห็นก่อนรวมทั้งครูทุกคนในโรงเรียนต้องคอยดูแลเด็ก แม้ว่าจะไม่ได้ประจำชั้นหรือไม่สอนก็ตามทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกัน เมื่อครูเห็นถึงความผิดปกติของเด็กก็จะมาปรึกษา ร่วมกันและหาสาเหตุเพื่อช่วยกันแก้ไขได้อย่างถูกต้องและทันทั่วทั้งที่ ดังนั้นครูทุกคนควรจะรู้จักนักเรียนในโรงเรียนให้มากที่สุด

มาตรการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียนที่กำหนดขึ้นมาได้รับความร่วมมือกับครูในโรงเรียนผู้ปกครองและสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร การปฏิบัติทุกฝ่ายในโรงเรียนปฏิบัติได้ดีไม่มีความรู้สึกเหมือนถูกบังคับและเป็นหน้าที่ที่ครูต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

การจัดการเรียนการสอนการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน เป็นหน้าที่หลักของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนที่จบไปมีความรู้ตามหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ, 2533)

1. มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ คงสภาพอ่านออกเขียนได้และคิดคำนวณได้
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองธรรมชาติแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคม
3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและครอบครัว
4. สามารถวิเคราะห์สาเหตุ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวได้อย่างมีเหตุผลด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
5. มีความภูมิใจในความเป็นไทย มีนิสัยไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
6. มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
7. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงานมีนิสัยรักการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบ้านและชุมชนสามารถปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของบ้านและชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมในชุมชนรอบ ๆ บ้าน

ในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนได้แยกเป็นกลุ่มประสบการณ์ 5 กลุ่มเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศไว้โดยเฉพาะแต่ได้แทรกไว้ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นส่วนใหญ่รองลงมาคือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ได้แทรกไว้ใน

หน่วยที่ 1 สิ่งมีชีวิต

หน่วยย่อยที่ 1 ตัวเรา แทรกไว้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจของตนเอง การป้องกันรักษาอวัยวะต่าง ๆ ของตนเอง

หน่วยที่ 3 สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา

หน่วยย่อยที่ 1 สิ่งแวดล้อมทางสังคม แทรกไว้ในเรื่องความเป็นอยู่ทั่วไปในชุมชนที่อาศัยอยู่ ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม

หน่วยที่ 4 ชาติไทย

หน่วยย่อยที่ 3 ศาสนา แทรกไว้ในการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา การกระทำผู้อื่นต่อตนเองในทางที่ไม่ดี การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมที่นับถือศาสนาต่างกัน

หน่วยย่อยที่ 5 หน้าที่ของประชาชนคนไทย แทรกไว้ในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มต่าง ๆ การกระทำที่เป็นผลดีและผลเสียแก่บุคคลและสังคมการกระทำที่สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์

หน่วยที่ 5 การทำมหากินแทรกไว้ในการประกอบอาชีพ การถูกล่อลวงในการประกอบอาชีพการใช้แรงงานเด็ก

หน่วยที่ 9 ประชากรศึกษาแทรกไว้ในเรื่องปัญหาประชากรที่มีผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ (เช่น ด้านเศรษฐกิจ การศึกษา คนที่มีการศึกษาดำเมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ ก็แก้ปัญหาก็ไม่ถูกต้อง) การมีเจตคติที่ถูกต้องเหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต (เช่น คนที่มีเจตคติที่ไม่ถูกต้องต่อการดำเนินชีวิตมีความเชื่อผิด ๆ เช่น คนที่ล่องละเมิดทางเพศบุตรจะมีความเชื่อว่าบุตรเป็นสมบัติของตนเอง ตนเองจะอย่างไรกับบุตรก็ได้ เป็นต้น)

หน่วยที่ 11 ชั่ว เหตุการณ์ วันสำคัญ แทรกไว้ในเรื่องข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ได้แทรกไว้ใน

หน่วยที่ 5 ครอบครัวดีมีสุข แทรกไว้ในเรื่อง การปฏิบัติและเป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนในครอบครัว ผลดีผลเสียของการไม่ปฏิบัติตามบทบาทของตนเอง

หน่วยที่ 6 โรงเรียนดีมีวินัย แทรกไว้ในเรื่อง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของห้องเรียน โรงเรียน การฝึกปฏิบัติตามคำชี้แนะของครู

หน่วยที่ 7 หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แทรกไว้ใน การปฏิบัติตามหลักธรรม ผลดีของการปฏิบัติตามหลักธรรมและผลเสียของการไม่ปฏิบัติตามหลักธรรม การเคารพผู้อาวุโส การกตัญญูกตเวทิต่อพ่อแม่

กิจกรรมสร้างนิสัย ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด แทรกไว้ใน การปฏิบัติต่อตนเอง การระวังและดูแลตนเองให้รอดพ้นจากอันตราย

พลศึกษา แทรกไว้ใน การป้องกันตัวเอง

ไม่มีโรงเรียนใดจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศไว้โดยเฉพาะผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าเรื่องนี้ยังไม่จำเป็นต้องแยกออกมาสอน หากมีการแยกออกมาจะมีผลเสียมากกว่าผลดี การที่ไม่แยกสอนเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพราะ

1. เป็นการทำให้เด็กซึ่งมีวุฒิภาวะน้อยไม่สามารถแยกแยะความถูกต้องได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยทำให้เด็กมีความรู้สึกอยากรู้ อยากเห็น และนำไปสู่การทดลองในที่สุด

2. ผู้บริหารและครูไม่ทราบว่าควรจะสอนได้ในระดับไหนจึงจะเพียงพอ และสามารถป้องกันการล่องละเมิดทางเพศได้อย่างไร

3. มีความยากในการกำหนดเนื้อหาและการสอน คำพูดบางคำอาจทำให้เกิดผลร้ายได้

4. โรงเรียนยังไม่เคยปรากฏเหตุการณ์ทำนองนี้ขึ้น จึงไม่เห็นความสำคัญที่จะต้องมีการสอนเรื่องนี้โดยเฉพาะ

5. โรงเรียนได้พยายามแทรกการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศอยู่ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องแยกออกมาซึ่งจะมีความซับซ้อนมาก

6. นักเรียนยังเป็นเด็ก ผู้บริหารและครูบางส่วนมีความเชื่อว่า การล่วงละเมิดทางเพศโอกาสเกิดขึ้นกับเด็กยังมีน้อยกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้นการสอนในระดับที่สูงกว่านี้ยังทัน

7. ระดับมัธยมศึกษามีการสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว

จะเห็นได้ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพราะได้พยายามแทรกไว้ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ แล้ว และเป็นผลเสียมากกว่าผลดีดังที่กล่าวไว้ข้างต้นถึงแม้ว่าผู้บริหารและครูบางส่วนมีความเห็นว่าในปัจจุบันนี้มีภัยด้านนี้เกิดขึ้นกับเด็กมาก แต่มีความเห็นว่าจะไม่ควรจัดการเรียนการสอนแยกออกมาโดยเฉพาะ

อย่างไรก็ตาม นอกจากจะแทรกไว้ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ แล้ว โรงเรียนยังให้ความสนใจแก่เด็กในด้านการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศโดยการจัดปายนิเทศให้ความรู้แก่เด็ก การให้นักเรียนค้นคว้าข่าวและนำมาอ่าน ให้ฟังอภิปรายร่วมกัน ผลที่ปรากฏนักเรียนส่วนใหญ่เมื่อได้รับข่าวประเภทนี้จะตระหนักต่อความปลอดภัยของตนเอง โดยการเพิ่มความระมัดระวังให้แก่ตนเอง เมื่ออยู่ในโรงเรียนโดยการไม่อยู่ในที่ลับตาคนหรืออยู่ในห้องคนเดียวไม่ไปห้องน้ำคนเดียว เมื่ออยู่นอกโรงเรียนก็เพิ่มความระมัดระวังให้กับตัวเองไม่พูดคุยนและไม่ไว้ใจคนแปลกหน้า ในขณะที่ขึ้นรถเมล์ระมัดระวังตัวมากยิ่งขึ้น อยู่บ้านคนเดียวแต่งตัวมิดชิด ปิดประตูบ้าน ไม่ไว้ใจผู้ชาย เป็นต้น

ในด้านการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ของโรงเรียน โรงเรียนให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความประสงค์เข้ามาเพื่อให้ความรู้แก่เด็ก โดยการอนุญาตให้เข้ามาให้ความรู้และจัดเด็กเข้ารับฟังในเรื่องนั้น ๆ ตามความเหมาะสมของเรื่องนั้น ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้อและประสบการณ์ให้กับนักเรียนในขณะเดียวกันถ้าทางโรงเรียนทราบว่ามีเรื่องอะไรที่นักเรียนควรจะรู้ ทางโรงเรียนก็จะติดต่อให้เข้ามาให้ความรู้แก่นักเรียน เช่น บางโรงเรียนมีการอบรมเด็กนักเรียนในด้านการให้ความปลอดภัยแก่เพื่อนโดยมีตำรวจจากสถานีตำรวจใกล้เคียงมาให้การอบรมนักเรียนที่ผ่านการอบรมเข้าปฏิบัติหน้าที่ดูแลให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนคนอื่นในโรงเรียน

ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนส่วนใหญ่จะคอยสังเกตและดูแลนักเรียนถ้าเด็กคนใดมีความผิดปกติไปจากเดิม เช่น ผลการเรียนลด เก็บตัวเงียบซึม ไม่ร่าเริง เอาใจใส่กับความสะอาดของตัวเองมากผิดปกติ สนใจเรื่องเพศ ฯลฯ ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิมมาก ทางโรงเรียนก็จะปรึกษาและประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อหาสาเหตุอย่างรวดเร็วถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนก็จะได้รับช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันที่

ผู้บริหารและครูต้องการให้หน่วยงานของรัฐรวมทั้งองค์กรเอกชนเข้ามาให้ความรู้แก่เด็กและครู ปัจจุบันนี้ผู้บริหารและครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ โทรทัศน์ เป็นต้น

ถ้ามีเด็กนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผู้บริหารและครูไม่ทราบว่าการช่วยเหลือที่ถูกต้องคืออะไร แต่ถ้ามีเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นแล้วสิ่งที่ทำคือปรึกษากับครูที่เกี่ยวข้องกับเด็กนั้น ๆ ปรึกษากับผู้ปกครองและให้การช่วยเหลือตามความสามารถและความต้องการของเด็กในขณะนั้นหากต้องประสานงานกับหน่วยงานอื่น ส่วนใหญ่ทางโรงเรียนจะติดต่อกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในเขตนั้น ๆ เพื่อที่จะให้ติดต่อไปยังกรมประชาสงเคราะห์อีกทีหรือไม่กี่ประสานงานกับตำรวจ ให้การช่วยเหลือเด็กต่อไป ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ไม่รู้จักองค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้การช่วยเหลือเด็กทางด้านนี้โดยตรงและยังไม่เคยมีใครเข้ามาให้ความรู้ด้านนี้ ในขณะที่เดียวกันครูได้ใช้ความรู้สึกของความเป็นครูคอยสังเกตเด็กอยู่เสมอ

บุคลิกของครูเป็นส่วนสำคัญในการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน บุคลิกของครูที่นักเรียนกลัวที่จะเข้ามาคุยมาปรึกษา คือ เป็นคนใจดีมีเมตตา เป็นกันเองกับนักเรียน มีความยุติธรรมเก็บความลับได้ดี ในบางกรณีครูไม่สามารถสังเกตเห็นความผิดปกติของนักเรียนได้แต่ถ้าครูมีบุคลิกที่ทำให้เด็กไว้วางใจ เด็กก็จะเป็นฝ่ายเข้ามาคุยมาปรึกษากับครูเอง แต่ครูควรจะเป็นฝ่ายเข้าไปสนิทกับนักเรียนก่อนเพราะเด็กส่วนใหญ่จะไม่กล้าคุยกับครูก่อน การที่ครูให้ความสนิทสนมกับนักเรียนจะทำให้ให้นักเรียนให้ความไว้วางใจต่อครู ในบางครั้งเด็กเจ้าของเรื่องอาจจะไม่กล้าเข้ามาคุยกับครูแต่ไปคุยกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เพื่อนนักเรียนคนนั้นก็อาจจะเป็นคนเล่าให้ครูฟังซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ทราบปัญหาของนักเรียนเพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือได้เร็วที่สุด

การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ

โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการอบรมหรือประชุมเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศโดยตรง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรจะมีกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยจัดในการประชุมผู้ปกครองประจำปี โรงเรียนส่วนใหญ่มีการประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 1 ครั้ง ในการประชุมจะพูดถึงเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น การจัดการเรียนการสอนของครู การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน กฎ ระเบียบของโรงเรียนที่ผู้ปกครองควรรู้และนำไปปฏิบัติ เป็นต้น รวมทั้งการขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการดูแลนักเรียน

การให้ความรู้กับผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ โรงเรียนส่วนใหญ่ให้ความรู้ทางอ้อมไม่ได้ประชุมเพื่อให้ความรู้ด้านนี้โดยเฉพาะ โดยโรงเรียนได้ขอความร่วมมือกับผู้ปกครองให้เวลากับเด็ก และการให้การเลี้ยงดูที่ถูกต้องแก่ผู้ปกครองหากมีปัญหาอะไรที่เกี่ยวข้องกับเด็กให้ผู้ปกครองแจ้งให้โรงเรียนทราบทันที ในขณะที่เดียวกันถ้าเด็กมีปัญหาในโรงเรียนครูก็จะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทันทีและผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเพื่อหาสาเหตุที่เกิดขึ้นเพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือที่ถูกต้องแก่เด็ก

แม้ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่เมื่อจัดประชุมผู้ปกครองจะไม่ได้รับความร่วมมือในระดับที่น่าพอใจซึ่งเนื่องมาจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องทำงานและถ้าขาดก็จะขาดรายได้ไปด้วย แต่เมื่อนักเรียนมีปัญหาที่จะต้องรีบแก้ไขผู้ปกครองส่วนใหญ่จะสละเวลาให้กับโรงเรียนทันที

ผู้ปกครองทั้งหมดมีความคาดหวังว่า โรงเรียนจะอบรมสั่งสอนให้เด็กเป็นเด็กดี เรียนดี มีความประพฤติดี ประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นภาวะในการอบรมสั่งสอนนักเรียนเป็นหน้าที่ครู ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนเป็นหน้าที่ของโรงเรียนและชุมชนที่จะต้องร่วมมือกันป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยเมื่อนักเรียนอยู่ในโรงเรียนหน้าที่นี้เป็นของโรงเรียน เมื่อนักเรียนออกนอกโรงเรียนเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง และชุมชนที่คอยสอดส่องดูแลนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ที่ 2

ครู

เป็นนักวิชาชีพที่ใกล้ชิดนักเรียนและเป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความรักความสนิสนม ดังนั้น ครูจึงเป็นนักวิชาชีพที่มีความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

จากประสบการณ์ทำงานของครูครูทุกคนเคยมีเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในอยู่ความดูแลอย่างน้อย 1 คน และได้ค้นหาสาเหตุของการล่วงละเมิดทางเพศพบว่า เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเพราะ

1. ครอบครัวแตกแยก เมื่อบิดา มารดา มีครอบครัวใหม่ โดยเฉพาะเด็กหญิงที่ต้องอยู่ร่วมกับบิดาเลี้ยงถูกบิดาเลี้ยงล่วงละเมิดทางเพศโดยมารดาไม่สามารถช่วยเหลือได้เพราะบิดาเลี้ยงเป็นคนโหดร้าย เด็กและมารดาถูกขู่ไม่ให้เล่าเรื่องนี้ไปบอกใคร มารดาสุขภาพไม่แข็งแรงไม่สามารถให้ความสุขทางเพศแก่บิดาเลี้ยงได้จึงจำใจให้บิดาเลี้ยงล่วงละเมิดทางเพศบุตรเพราะกลัวถูกทอดทิ้ง

2. ถูกญาติ และคนอื่นล่วงละเมิดทางเพศ เนื่องจากเด็กต้องอยู่ตามลำพังบ่อยจึงเป็นช่องทางให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศและเด็กไม่มีความสามารถที่จะต่อสู้ป้องกันตนเอง และผู้กระทำไม่มีความผูกพันกับเด็ก

จากสาเหตุดังกล่าว ครูมีความเห็นว่าการล่วงละเมิดทางเพศเด็กสามารถป้องกันได้ คือ

1. ให้ความรู้แก่เด็กในการป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเอง โดยการไม่อยู่ตามลำพังไม่ไว้ใจคนแปลกหน้าโดยเฉพาะผู้ชาย

2. ให้ผู้ปกครองให้ความสนใจและเอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด

3. สังคมไม่ควรนิ่งเฉยเมื่อพบปัญหานี้ต้องรีบแจ้งให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ช่วยเหลือเด็ก เช่น ตำรวจ เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการล่วงละเมิดทางเพศเด็กมีวิธีป้องกันได้ แต่ในความเป็นจริงการป้องกันเด็กไม่ให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศทำได้ยาก เพราะ

1. เด็กและผู้ใหญ่อยู่บ้านเดียวกันในหลังแคบ ๆ โอกาสที่จะล่วงละเมิดทางเพศเด็กมีมาก

2. การเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีน้อย เพราะ ผู้ปกครองของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีฐานะยากจนต้องทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงดูคนในครอบครัวจึงไม่สามารถดูแลเด็กได้เต็มที่

ในบทบาทของครูในการป้องกันไม่ให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ คือ

1. ให้ความดูแลอย่างใกล้ชิด เมื่อเห็นอะไรผิดปกติเกิดขึ้นกับนักเรียนรีบเข้าไปช่วยเหลือทันที เช่น สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของเด็กจากที่เคยร่าเริงก็ซึมเซา เหงื่อลอย ไม่พูดไม่จา เก็บตัวเงียบ รังเกียจและต่อต้านเพื่อนหรือครูผู้ชาย เป็นต้น

2. ให้ความรู้ในการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ให้รู้จักหลีกเลี่ยงเหตุการณ์และสถานการณ์ที่อาจทำให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน ทางโรงเรียนไม่ได้มีนโยบายหรือโครงการอะไรเป็นพิเศษ แต่ครูได้ทำหน้าที่ของครูและพลเมืองดีคอยดูแลและช่วยเหลือนักเรียน สอนให้นักเรียนได้รู้จักตระหนักต่อความปลอดภัยของตนเองโดยการ

1. ให้ระวังตัวและรู้ว่าควรหลีกเลี่ยงสถานที่ใด ใครที่อาจทำให้เกิดอันตรายกับเราได้
2. ให้ฉลาดและรู้เท่าทันความคิดของคนอื่น ไม่ไวใจคนแปลกหน้า
3. เมื่อมีปัญหาอะไรให้ปรึกษาผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ทันที เพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือทันที่

ที่

ดังนั้นเมื่อมีนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศเข้ามาอยู่ในความดูแล สิ่งแรกที่ครูได้ให้การช่วยเหลือขั้นแรกคือ เอาใจใส่ดูแล ให้เด็กได้ปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างรวดเร็ว โดยการให้ความเป็นกันเองให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือตามที่นักเรียนต้องการในระยะแรกที่ครูสังเกตเห็นจากเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ เด็กมีอาการซึมเศร้า แยกตัวออกจากกลุ่ม มีอาการหวาดกลัวมีทัศนคติกับตนเองไม่ดี คิดว่าตนเองมีปมด้วย เป็นคนไม่ดี แต่เมื่อครูได้ช่วยเหลือไประยะหนึ่งสิ่งที่ครูช่วยคือ

1. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้และให้เด็กได้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้
2. ให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก
3. พุดคุยและให้กำลังใจเด็ก

ผลที่ออกมาหลังจากครูได้ให้การช่วยเหลือไปในระยะหนึ่งเด็กจะมีความแตกต่างจากครั้งแรกที่เข้ามาในโรงเรียนมากคือ เด็กเริ่มปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีกลุ่มเพื่อนเล่น เพื่อนทำงาน เข้ากับเพื่อนได้ดี เด็กมีความหวาดกลัวน้อยลง

การให้คำปรึกษาแก่เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีความจำเป็นมากครูได้ให้คำปรึกษาแก่เด็กด้านจิตใจและด้านความรู้ โดย

1. ด้านจิตใจ แนะนำให้เด็กมีความมั่นคงทางอารมณ์ การอยู่ร่วมกับคนอื่น
2. ด้านความรู้ในด้านการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยหลีกเลี่ยงบุคคลและเหตุการณ์ที่จะทำให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ การสอนเรื่องเพศศึกษา

สถานที่ที่ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปลอดภัยจากการที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำคือ มูลนิธิคุ้มครองเด็ก เพราะทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กได้แยกเด็กออกมาจากสถานที่ และบุคคลที่ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก

ในด้านการปฏิบัติต่อเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ จากการสังเกตเห็นและได้พูดคุยกับครูพบว่าครูปฏิบัติต่อเด็กคือ

1. ให้ความดูแลและเอาใจใส่เป็นพิเศษ ให้ความรักความเมตตา
2. เก็บเรื่องของนักเรียนเป็นความลับ และปฏิบัติตนเป็นปกติ

3. เป็นกำลังใจและให้คำปรึกษาแก่เด็ก

ครูกล่าวว่าสังคมควรมีเจตคติที่ดีกับเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ คือ ให้การยอมรับ ไม่ซ้ำเติมเด็ก ให้เด็กมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไม่ใช่เป็นคนแปลกหน้าหรือคนที่น่ารังเกียจ

ในทัศนะของครูนักวิชาชีพที่ให้ความคุ้มครองและป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแก่เด็กได้มากที่สุดคือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กซึ่งเป็นองค์พัฒนากรเอกชนที่เข้าถึงตัวเด็กที่เกิดปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีศักยภาพที่จะเข้าไปแทรกแซงหรือดึงตัวเด็กออกจากสถานการณ์นั้นได้ รองลงมาคือ ตำรวจ แพทย์ อัยการและผู้พิพากษา

การให้ความร่วมมือในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศซ้ำครูได้ให้ความร่วมมือกับทุกวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก เพราะเป็นองค์กรเอกชนองค์กรหนึ่งที่มีความช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และรับเด็กเข้าไปดูแล
2. ตำรวจ เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก
3. ครู เพราะเด็กจะมีช่วงเวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันอยู่ที่โรงเรียนอยู่ในความดูแลของครู ดังนั้นครูจึงมีโอกาสมากในการสอนให้เด็กป้องกันตนเอง

อย่างไรก็ตาม ครูมีความเห็นว่าบุคคลที่มีอิทธิพลกับนักเรียนมากที่สุดในการป้องกันไม่ให้นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้องและครูตามลำดับ

การให้ความช่วยเหลือขั้นต้น

การให้ความช่วยเหลือขั้นต้นแก่เด็ก ครูกล่าวว่าเมื่อมีเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเข้ามาเรียนในห้องสิ่งแรกที่ครูได้ให้ความช่วยเหลือเด็กคือ ทำตัวเป็นปกติแต่จะคอยดูแลห่าง ๆ เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นก็จะเข้าไปช่วยเหลือด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ โดยคำนึงถึงจิตใจของเด็กเป็นอันดับแรกหากนักเรียนเล่าถึงเรื่องที่ตนเองถูกล่วงละเมิดทางเพศสิ่งที่ครูควรแสดงออกมาคือ ให้ความสนใจ รับฟัง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำ นำแก่เด็ก

จากการที่ครูได้ดูแลเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในห้องเรียน พบว่าความกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เด็กได้รับผลกระทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ สังคม

ด้านร่างกาย สุขภาพเด็กไม่แข็งแรง การพัฒนาทางด้านร่างกายหยุดชะงักไประยะหนึ่ง โดยเฉพาะด้านความคิดเด็กสับสนกับเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ด้านจิตใจ มีผลกระทบต่อเด็กมากที่สุดคือ ทำให้เด็กมีความหวาดกลัว ไม่มีความมั่นใจ วิตกกังวลสูง ความประพฤติเปลี่ยนไป ส่งผลให้การเรียนต่ำลง บางคนผลการเรียนอาจสูงขึ้น แต่มีน้อยมาก

ด้านสังคม เด็กไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ในระยะแรก ต่อด้านสังคมเพราะมีเจตคติที่ไม่ดีกับคนอื่นโดยเฉพาะผู้ชาย

จากผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กดังกล่าวครูได้ให้ความช่วยเหลือคือ คอยเป็นกำลังใจให้เด็ก ให้ความเป็นเพื่อน ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับเด็ก รวมทั้งการพาเด็กไปพบแพทย์เพื่อรักษา ร่างกาย

สิ่งที่ควรระวังในการปฏิบัติของครูต่อเด็กคือครูจะต้องไม่แสดงอาการรังเกียจทำตัวให้เป็น ปกติ พยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กสนใจไม่คิดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตของตนเอง และต้องไม่พูดหรือแสดงอาการที่อาจจะทำให้เด็กนึกขึ้นมา สิ่งที่ครูได้ให้คำแนะนำแก่เด็กที่ถูกล่วง ละเมิดทางเพศ คือ

1. ให้ความรู้ในการป้องกันตนเองหลีกเลี่ยงจากบุคคลและสถานการณ์ที่อาจทำให้เด็กถูก ล่วงละเมิดทางเพศพยายามอยู่ในที่มีคนมาก ๆ

2. ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

3. ปลอบใจไม่ให้คิดมากและให้กำลังใจ

ในกรณีที่ทราบว่ามีเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยบุคคลในครอบครัว สิ่งที่ครูเลือกปฏิบัติ คือ พยายามแยกเด็กออกจากสิ่งแวดล้อมนั้น และแจ้งมูลนิธิคุ้มครองเด็กมาให้การช่วยเหลือเด็ก ปัญหาที่พบจากการช่วยเหลือเด็กในขั้นต้นคือ การไม่ให้ความร่วมมือจากครอบครัวของ เด็ก

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

เมื่อครูทราบว่าเด็กที่อยู่ในความดูแลถูกล่วงละเมิดทางเพศ นักวิชาชีพกลุ่มแรกที่ครูนึก ถึงและส่งนักเรียนไปให้ดูแลคือมูลนิธิคุ้มครองเด็ก เพราะมูลนิธิคุ้มครองเด็กเป็นองค์กรเอกชนที่ ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยตรง และมีความสามารถที่จะช่วยเด็กได้ไม่ ว่าจะเป็น การช่วยเหลือด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และมีบางกรณีที่อาจส่งให้นักวิชาชีพอื่น ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่ช่วยเหลือเด็กได้ เช่น หากเด็กต้องการความปลอดภัยก็ขอความร่วมมือกับตำรวจ เป็นต้น

ในขณะที่เด็กอยู่ในความดูแลของครู เด็กจำเป็นต้องได้รับการดูแลจากบุคคลอื่นด้วย เป็น การร่วมมือกันช่วยเหลือเด็ก ในขณะเดียวกันถ้าครูได้ส่งเด็กไปให้ผู้อื่นดูแลแล้ว ครูยังต้องคอย ดูแลเด็กอีกทางหนึ่งด้วย เช่น การให้การดูแลเรื่องเรียนหนังสือ เป็นต้น

นักวิชาชีพกลุ่มที่ให้ความร่วมมือกับครูดีที่สุดในที่นี้คือ เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก รองลงมา คือ นักสังคมสงเคราะห์ และผู้พิพากษาเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับครูน้อยที่สุด เพราะผู้พิพากษาเป็น ผู้ที่อยู่ในกระบวนการด้านกฎหมายอันดีสุดท้าย

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ครูมีความเห็นว่าตนเองมีความสำคัญกับนักวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการให้การช่วยเหลือ นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในระดับปานกลางถึงมาก โดยเฉพาะถ้าเด็กคนนั้นยังอยู่ใน โรงเรียนแต่มีบางกรณีที่ครูไม่สามารถช่วยได้เต็มที่ เช่น ในกรณีที่เด็กยังอยู่ในครอบครัวที่เด็กถูก ล่วงละเมิดทางเพศ ครูให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม เพราะต่างมีจุดประสงค์

เดียวกันคือ ต้องการที่จะช่วยเหลือเด็กและต้องการให้ปัญหานี้ในสังคมลดน้อยลงสิ่งที่ครูต้องการได้รับความร่วมมือจากนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง คือ

1. แพทย์ ต้องการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านการตรวจรักษาและให้คำแนะนำในการรักษาบาดแผลจากร่างกาย และผลการตรวจของแพทย์เป็นหลักฐานสำคัญในการดำเนินคดีกับผู้กระทำ

2. ตำรวจ ต้องการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านคดี โดยการจับผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กมาลงโทษและให้ความปลอดภัยแก่เด็กจากผู้ล่วงละเมิดทางเพศ

3. อัยการและผู้พิพากษา ต้องการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านของคดีคือให้ความยุติธรรมแก่เด็ก

4. เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก ต้องการให้ช่วยเหลือนักเรียนในด้านการช่วยเหลือเด็กให้อยู่ในที่ปลอดภัยฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ

นักวิชาชีพที่กล่าวมาข้างต้นครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กเป็นนักวิชาชีพที่มีความสำคัญและให้ความร่วมมือมากที่สุด เพราะเป็นองค์กรเอกชนที่มีความชำนาญและมีความตั้งใจจริงในการทำงานช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและในการร่วมมือกับนักวิชาชีพไม่มีปัญหาเกิดขึ้น นักวิชาชีพทุกกลุ่มให้ความร่วมมือดี

การติดตามผล

หน้าที่ในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนได้ว่าใช้เวลานานเท่าใดเมื่อไหร่จะหมดเวลา ครูจะต้องให้การช่วยเหลือเด็กจนกว่าสภาพร่างกายและจิตใจปกติพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ ถึงแม้ว่าเด็กจะหายบาดเจ็บจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้วก็ตาม ครูก็ยังให้การดูแลเด็กต่อไปโดยจะคอยดูแลเด็กห่าง ๆ เพราะอาจจะเกิดเหตุร้ายกับเด็กได้อีก ในขณะที่เดียวกันอาการบาดเจ็บทางจิตใจไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ดังนั้นวันหนึ่งเด็กอาจจะรู้สึกเจ็บปวดขึ้นมาอีก สิ่งที่ครูได้แนะนำแก่เด็กหลังจากที่เด็กมีอาการดีขึ้นคือ

1. การอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น
2. การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์และบุคคลที่อาจนำไปสู่การถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การแนะนำแก่ผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดเด็กเพื่อป้องกันเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ คือให้ดูแล เอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็ก

ปัญหาในด้านการติดตามผลคือ ถ้าเด็กจบหรือออกจากโรงเรียนก็ยากแก่การติดตามแต่ถ้ามีโอกาสอาจถามจากคนที่รู้จักเด็กหรือไปเยี่ยมเด็ก

ในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ครูมีข้อเสนอแนะคือ

1. ในด้านกฎหมายควรมีบทลงโทษที่เด็ดขาด
2. หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับเด็กควรทำงานให้จริงจังกว่านี้
3. ปัญหาเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นปัญหาสังคมที่ทุกคนต้องร่วมมือกันช่วยเหลือ

แพทย์

แพทย์เป็นนักวิชาชีพหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน โดยแพทย์เป็นบุคคลที่ให้การรักษาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ จึงถือว่าเป็นนักวิชาชีพหนึ่งที่สำคัญและขาดไม่ได้

การป้องกันและการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

การทำงานของแพทย์จะต้องแข่งกับเวลาและจำนวนคนไข้มีมาก ดังนั้นจากประสบการณ์ที่ผ่านแพทย์เคยรักษาเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศประมาณ 15-20 ราย แต่ด้วยงานประจำมีมากจึงไม่มีเวลาที่จะค้นหาสาเหตุของการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก อย่างไรก็ตามจากสภาวะการณ์ในปัจจุบันมีการล่วงละเมิดทางเพศเด็กเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นวิธีที่จะช่วยให้การล่วงละเมิดทางเพศลดลงโดย

1. ผู้ปกครอง ครู ต้องดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด

2. ผู้รักษากฎหมาย ต้องทำงานอย่างจริงจัง

ในทัศนะของแพทย์ นักวิชาชีพที่สามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็กได้ดีที่สุดคือ

1. ครู เป็นผู้ที่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุดถัดจากผู้ปกครอง

2. ตำรวจ สามารถช่วยป้องกันอันตรายได้โดยการทำงานในหน้าที่อย่างเต็มที่

ในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ แพทย์มีหน้าที่รักษาเด็ก โดยรักษาด้าน

1. ด้านร่างกาย โดยการรักษาบาดแผลที่เกิดขึ้นในร่างกายให้หายเร็วที่สุด

2. ด้านจิตใจ ควรจะรักษาก่อนเป็นอันดับแรก โดยการให้เวลา ความรัก ความอบอุ่นแก่

เด็กเพราะเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศจิตใจถูกกระทบกระเทือนมากที่สุด

ทัศนคติของแพทย์ที่มีต่อเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ รู้สึกสงสารที่ต้องตกอยู่ในสภาพนั้นต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมไม่ดี ขาดการดูแลที่ดีจากผู้ปกครอง จากที่ให้การรักษาเด็กก่อนและหลัง มีความแตกต่างกันมากคือ

1. ด้านร่างกาย ครั้งแรกมาในสภาพที่บาดเจ็บบางคนบาดเจ็บรุนแรง คือ ภายนอก อวัยวะเพศฉีก อวัยวะภายในกระทบกระเทือน ติดโรคทางเพศสัมพันธ์ แพทย์ต้องให้การรักษาอย่างเร่งด่วนเพราะอาการบาดเจ็บทางร่างกายจะส่งผลกระทบต่อจิตใจเด็กด้วย

2. ด้านจิตใจเด็กอยู่ในสภาพที่ตื่นกลัว หวาดผวาและถ้าเป็นหมอผู้ชายเด็กจะมีความรู้สึกไม่ไว้วางใจ ไม่ให้ความร่วมมือรักษาเท่าที่ควรแพทย์ต้องปลอบโยน ให้กำลังใจ ให้ความมั่นใจที่จะรักษา หลังจากผ่านไประยะหนึ่งเด็กได้รับการฟื้นฟูจากผู้ให้การช่วยเหลือเด็ก เด็กเริ่มมีทัศนคติที่ดีขึ้นทั้งต่อตนเองและผู้อื่นให้ความร่วมมือในการรักษา

ดังนั้นในการรักษาเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศต้องรักษาทั้งร่างกายและจิตใจควบคู่กันไป ซึ่งการบาดเจ็บทางร่างกายจะส่งผลทางจิตใจ เมื่อร่างกายบาดเจ็บเด็กจะมีความรู้สึกว่าคุณเองไม่ดี เด็กจะไม่ให้ความร่วมมือในการรักษา หากเด็กได้รับการรักษาทั้งทางร่างกายและจิตใจแล้วการเข้า

ไปอยู่ในสังคมเด็กต้องมีการปรับตัวโดยเด็กจะต้องได้รับการดูแลและการให้คำแนะนำจากผู้ใหญ่
ในขณะที่เด็วกันผู้ปกครองต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง รู้จักปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น

แพทย์ให้ความเห็นว่า ในการป้องกันไม่ให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศจะต้องได้รับความ
ร่วมมือจากผู้ปกครอง ครู และตำรวจ เป็นสำคัญ และแนะนำให้เด็กป้องกันตัวเองซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ
ที่สุดโดยการระมัดระวังเรื่องการแต่งกาย การหลีกเลี่ยงคนที่น่าจะเป็นอันตรายสำหรับตัวเอง ช่วง
เวลาและสถานที่ที่อาจทำให้เกิดอันตรายกับตัวเอง

การแต่งกายที่เป็นอันตรายกับตนเองคือ การแต่งกายยั่วยวน สั้น บาง รัดรูป

คนที่น่าเป็นอันตรายสำหรับตัวเอง คือ คนแปลกหน้า ผู้ชาย

ช่วงเวลาและสถานที่ที่อันตรายคือ ที่ที่มีคนน้อยหรือไม่มีเลย เวลาที่ต้องอยู่คนเดียว

สังคมและทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมให้ความคุ้มครองเด็ก โดยเฉพาะครู ครูต้องดูแลเด็ก
อย่างใกล้ชิด ให้คำปรึกษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียน ให้ความรู้ถึงสภาพแวดล้อมที่อาจ
เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ หากนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้วครูต้องหาทางป้องกัน
ไม่ให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำอีก โดยการสอนและแนะนำนักเรียนและผู้ปกครองดูแลเด็กให้
มากยิ่งขึ้น

การให้ความช่วยเหลือขั้นต้น

แพทย์เป็นผู้ที่ให้การช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยการรักษาบาดแผลทั้งทาง
ร่างกาย และจิตใจแพทย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการรักษาบาดแผลทางร่างกายไม่ใช่การให้การ
ช่วยเหลือเบื้องต้น แต่การช่วยเหลือเบื้องต้นของแพทย์คือการรักษาบาดแผลทางจิตใจ ซึ่งในการ
รักษาจะต้องรักษาทั้งทางร่างกายและจิตใจควบคู่กันไป โดยเฉพาะด้านจิตใจเป็นสิ่งที่ถูกรบกวน
กระทบได้ง่ายที่สุด ระยะเวลาในการรักษาไม่แน่นอนอาจจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับตัวเด็กเป็นสำคัญ
รองลงมาคือบุคคลที่อยู่แวดล้อม โดยการแนะนำและให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่แวดล้อมเด็กในการ
ปฏิบัติต่อเด็กต้องทำให้เด็กไว้วางใจ และมั่นใจที่จะอยู่กับบุคคลเหล่านั้นได้อย่างปลอดภัย

ข้อจำกัดของแพทย์ในการให้ความช่วยเหลือเด็กคือ ไม่สามารถทำหน้าที่นี้ได้เต็มที่
เพราะแพทย์มีงานประจำมาก

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการช่วยเหลือเด็กในส่วนของแพทย์คือ แพทย์จะต้อง
ได้รับความไว้วางใจจากเด็กเป็นสำคัญ เมื่อเด็กให้ความไว้วางใจการช่วยเหลือขั้นต่อไปก็จะง่ายขึ้น

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ แพทย์ได้มีการประสานงานกับนักวิชาชีพที่
เกี่ยวข้องด้วยคือ

1. ตำรวจ ในด้านคดีที่ต้องเอกสารผลการตรวจให้ตำรวจ เพื่อใช้เป็นหลักฐาน
2. อัยการและผู้พิพากษา ไปให้ปากคำเป็นพยานในการพิจารณาของศาล
3. ครูที่นำนักเรียนมาตรวจ โดยการให้คำแนะนำในการปฏิบัติต่อเด็ก

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องขึ้นอยู่กับความจำเป็นในขณะนั้นว่าควรส่งต่อให้ใคร
เป็นผู้ดูแลเด็กคือ

1. ครู จะดูแลเด็กเมื่ออยู่ที่โรงเรียน
2. ผู้ปกครอง จะดูแลเด็กเมื่ออยู่บ้าน
3. เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กให้การดูแลและคุ้มครองเด็กในกรณีที่แยกเด็กออกมาจาก
ที่ที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศและเป็นที่ยันตรายสำหรับเด็ก

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

แพทย์มีความเห็นว่าตนเองน่าจะเป็นผู้ที่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด เพื่อที่จะได้
ให้ความช่วยเหลือและแนะนำผู้อื่นอย่างถูกวิธีในการร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่แพทย์
ต้องการจากนักวิชาชีพคือ

1. ครูจะต้องให้ความเห็นอกเห็นใจเด็กเป็นผู้ที่รู้สภาพแวดล้อมของเด็กต้องให้คำปรึกษา
ที่เหมาะสมกับเด็ก แนะนำเด็กด้วยความจริงใจและสำนึกในหน้าที่ของตนเอง
2. ตำรวจ ต้องสำนึกในหน้าที่ของตนเอง ต้องดูแลสอดส่องและให้ความคุ้มครองป้องกัน
อันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเด็ก
3. อัยการและผู้พิพากษา ต้องทำหน้าที่ทุกอย่างให้ถูกต้อง ยุติธรรม
4. เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ในการ
ให้ความช่วยเหลือเด็กเหล่านี้และจัดเด็กให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี

นักวิชาชีพที่ให้ความร่วมมือกับแพทย์มากที่สุดคือ ครู อัยการและผู้พิพากษา ตำรวจ
ปัญหาที่พบในการร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องคือ การที่แพทย์มีงานประจำมากไม่มี
เวลา

การติดตามผล

เนื่องจากแพทย์มีงานประจำมากจึงไม่มีเวลาเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าที่ควร จึงไม่ได้ติดตามผล
แต่ถ้ามีโอกาสก็จะให้คำแนะนำเด็กถึงวิธีหลีกเลี่ยงจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ โดยเฉพาะการ
แนะนำทางด้านจิตใจให้เด็กมีจิตใจที่มั่นคงสามารถอยู่ในสังคมได้

ตำรวจ

การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

ตำรวจเคยมีประสบการณ์การทำคดีนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศประมาณ 3-5 คดี แต่
ส่วนใหญ่มีการตกลงกันก่อนโดยไม่ต้องถึงศาลและคดีที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศส่วนใหญ่
เป็นคดีการล่วงละเมิดทางเพศผู้ใหญ่ สาเหตุของการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก จากประสบการณ์ที่
เคยทำคดีนี้มาพบว่าสาเหตุที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ

1. สภาพครอบครัวที่แตกแยก เด็กไม่ได้รับการเลี้ยงดูหรืออบรมเท่าที่ควรผู้ปกครองมีภาระกิจต้องทำงานนอกบ้านทำให้เด็กต้องอยู่คนเดียวตามลำพัง ทำให้เด็กมีโอกาสถูกล่วงละเมิดทางเพศ

2. ผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก มีความต้องการทางเพศสูงภรรยาไม่สามารถสนองตอบได้ตามความต้องการจึงหาทางออกโดยการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก

3. การเที่ยวสถานบันเทิงต่าง ๆ ของเด็กทำให้เกิดการขาดความยับยั้งชั่งใจและถูกล่อลวงด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การพาส่งบ้าน การพาเที่ยวโดยเสียค่าใช้จ่ายให้

4. การเสพยาเสพติดให้โทษของผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก

จากสาเหตุดังกล่าวมาข้างต้น การล่วงละเมิดทางเพศเด็กสามารถป้องกันได้โดย

1. ไม่ให้เด็กอยู่บ้านตามลำพัง ควรมีผู้ใหญ่ดูแลตลอด

2. ในด้านโรงเรียน ครูควรสอนเรื่องเพศและการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศให้นักเรียนทราบเพื่อนำมาป้องกันตนเอง

3. ตำรวจ ควรไปบรรยายเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรงของคนอื่นที่ตำรวจได้รับ

4. กฎหมายควรให้ความสำคัญมากกว่านี้ และมีความเด็ดขาด

ตำรวจมีความเห็นว่านักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องมีบทบาทสำคัญในการป้องกันไม่ให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศได้ โดยนักวิชาชีพที่สามารถป้องกันได้ดีที่สุดคือครู รองลงมาคือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ แพทย์ อัยการและผู้พิพากษา

ครู เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียน สามารถที่จะสอนให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี

เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก จะเข้ามาเกี่ยวข้องหลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้นแล้ว และช่วยให้ความสะดวกและให้ความร่วมมือกับสังคม

นักสังคมสงเคราะห์ ถ้าได้ออกปฏิบัติงานอย่างจริงจังก็จะสามารถให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไปได้

แพทย์ อัยการ และผู้พิพากษา ควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ให้มากกว่าปัจจุบัน

ในส่วนของตำรวจ ได้พยายามป้องกันไม่ให้เกิดคดีการล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งได้กำหนดวิธีการต่าง ๆ ขึ้นมาแต่ไม่ได้เป็นนโยบายโดยตรง คือ

1. การกวดขันสถานบริการ ไม่ให้เด็กเข้าไปมั่วสุม ซึ่งการเข้าไปมั่วสุมในสถานบริการต่าง ๆ เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้มีบริการธุรกิจทางเพศเกิดขึ้นในส่วนนี้ทางกรมตำรวจได้พยายามมาตลอด

2. ตำรวจมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำผิด ดังนั้นเมื่อได้รับแจ้งจากพลเมืองดีหรือผู้ถูกกระทำก็พยายามไปจับกุมผู้กระทำผิดอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ความช่วยเหลือให้เร็วที่สุด

จากสิ่งที่สำรวจได้ทำข้างต้นมีผลดีหลายอย่าง คือ เพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมปัญหาทางเพศและยาเสพติดและเมื่อเกิดเหตุร้ายขึ้นมาโดยเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ เป็นคดีอาญาดำรวจควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ

ในการดำเนินคดีของตำรวจการสอบปากคำเด็ก ตำรวจส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรมีห้องเฉพาะสำหรับสอบสวน และควรมีบุคคลที่เด็กไว้วางใจมาร่วมฟังคำให้การด้วย ช่วยให้การสอบปากคำเป็นไปอย่างรวดเร็วและได้ความจริงมากที่สุด อย่างไรก็ตามในการสอบสวนผู้เสียหายช่วงอายุของเด็กมีความสำคัญมาก เพราะในระหว่างการสอบปากคำคำถามต่าง ๆ มีผลกระทบต่อเด็กมากโดยเฉพาะทางด้านจิตใจ ความยากง่ายในการสอบสวนพบว่าเด็กในช่วงอายุ 9-15 ปีจะได้รับผลกระทบมากที่สุด ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างมากที่ต้องมีห้องเฉพาะและมีบุคคลที่นักเรียนไว้วางใจอยู่ด้วย

คำแนะนำเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กและผู้ปกครองดังนั้นในขั้นตอนนี้ตำรวจได้ให้คำแนะนำแก่เด็กและผู้ปกครองคือ การอธิบายให้เข้าใจในกฎหมายก่อนจากนั้นจึงได้อธิบายถึงความถูกต้องว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นผิดกฎหมาย แนะนำวิธีหลีกเลี่ยงระวังตัวจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ ในการดำเนินคดีตำรวจได้หาทางออกให้กับเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยการให้ญาติหรือผู้ปกครองดำเนินคดีกับผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กให้ถึงที่สุดและได้ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็ก คือครูของเด็ก ประชาสงเคราะห์จังหวัด อัยการ ศาล สื่อมวลชน

ในการช่วยเหลือเด็ก ตำรวจจำเป็นต้องร่วมมือกับนักวิชาชีพอื่นอีก คือ ครู เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ โดยการทำเป็นหนังสือถึงหน่วยงานหรือบุคคลที่ต้องการโดยมีการประสานงานส่วนตัวก่อน ในการประสานงานกับครูเพื่อเข้าไปบรรยายให้ความรู้ตามโรงเรียนต่าง ๆ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้ครูช่วยกันดูแลนักเรียนป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายขึ้นมาหลังจากได้ช่วยเหลือนักเรียนไประยะหนึ่งแล้ว ตำรวจก็จะถามความสมัครใจของเด็กและผู้ปกครองว่าต้องการอะไรเป็นพิเศษ เพื่อให้การช่วยเหลือได้ถูกต้องตามต้องการ

ทัศนคติที่ตำรวจมีกับนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคือมีทัศนคติที่ดีกับนักเรียนเพราะเด็กได้รับความบอบช้ำมามากแล้วสมควรให้เด็กรู้สึกดีกับตัวเองและบุคคลอื่น

อย่างไรก็ตาม ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ สถานที่เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงสถานที่และสถานการณ์ที่เด็กเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ วิธีการแก้ไขและป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำคือ

1. ควรหลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่เกิดการล่วงละเมิดทางเพศ
2. ผู้ปกครองไม่ปล่อยปละละเลยเด็ก ให้การดูแลเด็กมากกว่าปกติ
3. ในส่วนของหน่วยงานราชการต้องกวาดล้างสถานบริการต่าง ๆ เช่นกำหนดเวลาเปิดปิดการให้บริการควรเคร่งครัดเรื่องอายุผู้มารับบริการ

4. ในโรงเรียนควรดูแลเป็นพิเศษถึงแม้ว่าบางที่จะไม่เคยเกิดเหตุการณ์นี้ก็ตามการป้องกันไว้ก่อนเป็นสิ่งที่ดี รวมทั้งการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนด้วย

การให้ความช่วยเหลือขั้นต้น

สิ่งแรกที่ตำรวจส่วนใหญ่ทำเมื่อได้รับแจ้งว่ามีเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ ในกรณีที่เด็กมาเพียงลำพังคือส่งเด็กไปให้แพทย์ตรวจร่างกายเพื่อเป็นพยายหลักฐาน พร้อมกับแจ้งให้ผู้ปกครองให้ทราบรองลงมาคือแจ้งมูลนิธิคุ้มครองเด็กเพราะเป็นองค์กรเอกชน ที่มีการทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยตรง

ในด้านของตัวตำรวจเองได้เตรียมตัวในการสอบสวนเด็กคือ จัดสถานที่ที่จะใช้สอบสวน โดยสอบสวนในสถานที่ที่มืดชิดเพื่อความสะดวกของเด็ก รองลงมาคือศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนใช้คำพูดที่สุภาพและเข้าใจง่าย โดยคำนึงถึงความรู้สึกของเด็กเป็นสิ่งสำคัญให้เด็กได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตามในการสอบสวนสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการให้ปากคำของเด็กคือความอบอุ่นในครอบครัวและอายุของเด็ก ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะของผู้ปกครอง คือ

1. ความอบอุ่นในครอบครัวเด็กที่ขาดความอบอุ่นการให้ปากคำของเด็กจะกววนเด็กไม่มีความมั่นใจ ให้ความร่วมมือน้อย

2. อายุของเด็กเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีปัญหาในการให้ปากคำในด้านการลำดับเหตุการณ์และเรื่องราวสืบสน

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่ระดับการศึกษาสูงจะให้ความร่วมมือดีกว่าผู้ปกครองระดับการศึกษาต่ำเพราะเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมักเกิดในครอบครัวที่มีการศึกษาต่ำและผู้กระทำเป็นบุคคลในครอบครัวของเด็กเอง

4. ฐานะของครอบครัวครอบครัวที่ฐานะต่ำจะให้ความร่วมมือน้อยเพราะการมาพบตำรวจแต่ละครั้งทำให้เสียเวลาในการทำงานทำให้ขาดรายได้

ในการดำเนินการทางกฎหมาย ทุกขั้นตอนจะทำให้นักเรียนได้รับผลกระทบทุกชั้น แต่ชั้นการสืบสวนพยานในศาลเด็กจะได้รับความกระทบกระเทือนมากที่สุด เพราะเมื่อมีการต่อสู้คดีผู้ต้องหาจะใช้ทนายความช่วยเหลือทำให้การใช้คำถามของทนายจำเลยกระทบจิตใจของเด็กมากที่สุด อย่างไรก็ตามตำรวจมีความเห็นว่าในชั้นตอนนี้สามารถแก้ไขได้ โดยการทำให้ชั้นตอนนี้ผ่านไปอย่างรวดเร็วเพื่อให้เด็กหลุดพ้นจากสภาพตรงนั้น ในระหว่างการดำเนินคดีและหลังคดีสิ้นสุดแล้วตำรวจได้ให้คำแนะนำแก่เด็กตลอดโดยการให้กำลังใจ ให้ระมัดระวังตัวเองให้ดีที่สุดและให้ความมั่นใจว่าทุกอย่างจะเป็นไปตามกฎหมาย ส่วนคำแนะนำที่ได้ให้แก่ผู้ปกครองคือให้กำลังใจกับผู้ปกครองและเชื่อว่าทุกอย่างเป็นไปตามกฎหมาย และที่สำคัญคือให้ผู้ปกครองให้ความรักและเอาใจใส่ดูแลเด็กให้ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ในการร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง นักวิชาชีพแรกที่ตำรวจขอความร่วมมือคือ แพทย์ให้ตรวจร่างกายเด็กเพื่อนำผลการตรวจมาใช้เป็นหลักฐาน รองลงมาคือ มูลนิธิคุ้มครองเด็กเพราะมีความเชื่อว่าสามารถช่วยเหลือเด็กได้โดยการรับไปฟื้นฟูจิตใจ ในกรณีที่ตำรวจต้องส่งเด็กไปยัง

มูลนิธิคุ้มครองเด็กแทนที่จะให้เด็กกลับไปอยู่กับครอบครัวเพราะผู้กระทำผิดต่อเด็กเป็นบุคคลในครอบครัว เป็นญาติของเด็ก ซึ่งเป็นการปลอดภัยกว่าส่งไปอยู่ในครอบครัวถึงแม้ผู้กระทำผิดจะถูกขังอยู่ในคุกแล้วก็ตาม

อย่างไรก็ตาม ในกระบวนการทำงานของตำรวจเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน ตำรวจจำเป็นจะต้องประสานงานกับนักวิชาชีพอื่น ๆ ด้วย ซึ่งนักวิชาชีพที่ตำรวจประสานงานมากที่สุดคือ ครู แพทย์ และเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ ส่วนอัยการและผู้พิพากษาจะเป็นบุคคลที่ตำรวจประสานงานน้อยที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำงานของตำรวจส่วนปัญหาในการประสานงานกับนักวิชาชีพที่มีมากที่สุดคือ ผู้พิพากษา เพราะตำรวจกับผู้พิพากษามีขั้นตอนการทำงานคนละขั้นตอน

คดีการล่วงละเมิดทางเพศทุกคดีที่มีการสอบสวนและเสนอต่ออัยการ เมื่ออัยการสั่งฟ้อง จะได้รับการพิจารณาจากศาลทุกคดี ยกเว้นคดีที่ยอมความกันก่อนที่จะมาถึงศาลเท่านั้น เมื่อยอมความกันถือว่าคดีสิ้นสุด

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ในการให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ตำรวจมีความเห็นว่าคุณค่าของตนเองกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับต้น เพราะตำรวจเป็นผู้รับแจ้งเหตุ สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินคดีกับฝ่ายผู้ต้องหา เท่านั้นอย่างไรก็ตามตำรวจก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพอื่น คือ ครู แพทย์ เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ อัยการ ผู้พิพากษา

1. ครูเป็นนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องบุคคลหนึ่งที่ทำให้ความร่วมมือกับตำรวจในระดับปานกลาง ถึงมากโดยการให้ข้อมูลหรือให้ความช่วยเหลือ หากไม่ได้รับความร่วมมือทางตำรวจก็แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อประสานงานต่อไป

2. แพทย์ ให้ความร่วมมือกับตำรวจโดยการตรวจร่างกาย การมาเป็นพยาน

3. เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ให้ความร่วมมือกับตำรวจในด้านการฟื้นฟูสภาพจิตใจของเด็ก โดยการนำเด็กไปฟื้นฟูและรายงานผลให้ทราบ

4. อัยการและผู้พิพากษา ตำรวจต้องการความร่วมมือกับอัยการและผู้พิพากษาโดยการขอให้พิจารณาคดีเป็นไปอย่างรวดเร็วมีปัญหาน้อยที่สุด

หลักฐานที่มีความสำคัญมากสำหรับคดีการล่วงละเมิดทางเพศเด็กคือ

หลักฐานการตรวจพิสูจน์ร่างกายของเด็กและผู้กระทำต่อเด็กเพราะจะใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีที่สำคัญ

การติดตามผล

หลังจากส่งสรุปสำนวนให้อัยการแล้วหน้าที่ของตำรวจยังไม่หมด ตำรวจยังต้องมีหน้าที่ต่อไปคือ การติดตามผลการพิพากษา เหตุที่ต้องติดตามผลเพื่อนำผลการพิพากษามาใช้เป็นบรรทัดฐานและเก็บรวบรวมเป็นสถิติของสภานิติตำรวจต่อไป ในการติดตามผลบางครั้งไม่สามารถ

ทราบความเป็นไปของนักเรียนได้เพราะเมื่อนักเรียนมาให้ปากคำแล้วได้หนีไป แต่ตำรวจก็ได้พยายามที่จะติดตามนักเรียนกลับ มาโดยการหาที่พักของเด็กจนพบแล้วจัดหาที่พักให้โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยดูแลให้ความปลอดภัย

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าในการดูแลเด็กจะเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองเป็นส่วนใหญ่ที่ต้องคอยระวังดูแลให้ลูกหลานพ้นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ในส่วนนี้ตำรวจต้องมีความรู้ด้วยโดยเข้ารับการอบรม เมื่อมีโอกาสเพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการทำงานต่อไป

ในด้านการประสานงานกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้คดีจะไปอยู่ในความรับผิดชอบของอัยการแล้วตำรวจยังให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพอื่นอย่างเต็มที่ เพราะต้องการให้สังคมอยู่อย่างปกติไม่ยากให้คนชั่วลอยนวล ซึ่งเป็นการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็กได้ ปัจจุบันการประสานงานของตำรวจกับนักวิชาชีพอื่นอยู่ในระดับที่ดีและเพียงพอแล้ว

บทบาทของตำรวจจะหมดลงเมื่อส่งสำนวนให้อัยการและมีการพิพากษาแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินคดีคือ การให้ความร่วมมือจากตัวผู้เสียหายและผู้ปกครอง ผู้เสียหายถ้าให้ความร่วมมือดีช่วยลดปัญหาได้ในระดับหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้คือ

1. ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจในเรื่องนี้อย่างจริงจัง การปฏิบัติงานของตำรวจยังมีอุปสรรคคือผลกระทบจากอิทธิพลแฝง
2. ควรจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้โดยเฉพาะ
3. ควรทำให้กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์ เช่น จัดตั้งหน่วยงานเพื่อกวาดล้างแหล่งอบายมุขที่มีการบริการทางเพศแฝงไว้อย่างจริงจัง และให้มีบทลงโทษทั้งผู้กระทำความผิดเจ้าของกิจการหรือจะต้องมีการทำประวัติหรือทำทัณฑ์บนกับเด็กนักเรียนที่สมัครใจในเรื่องการให้บริการทางเพศ

อัยการ

อัยการเป็นอีกนักวิชาชีพหนึ่งที่มีหน้าที่อยู่ในกระบวนการทางกฎหมาย อัยการมีบทบาทในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศดังนี้

การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

อัยการส่วนใหญ่เคยทำคดีเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศประมาณ 10-15 คดี และจากที่เคยทำคดีประเภทนี้ได้ค้นหาสาเหตุของการที่นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ จากการพิจารณาคำให้การของผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก พบว่าการที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศมีสาเหตุจาก

1. ความไร้เดียงสาของเด็กเอง และความไวใจของเด็กทำให้ถูกหลอกได้ง่าย
2. ความคึกคะนองของเด็กเอง และความอยากรู้อยากเห็น และอยากลองของเด็ก

3. สื่อต่าง ๆ รวมถึงแหล่งอบายมุขและสถานเริงรมย์ที่เอื้อต่อการทำให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ

จากสาเหตุทำให้มีการล่วงละเมิดทางเพศเด็กข้างต้น อัยการมีความเชื่อว่าการล่วงละเมิดทางเพศเด็กสามารถป้องกันได้ โดย

1. ให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปสถานศึกษา ในการป้องกันดูแลไม่ให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ

2. หน่วยงานของราชการควรกวาดขันแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงต่าง ๆ ยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดอายุของเด็กควรตรวจสอบอย่างจริงจัง เวลาในการเปิด-ปิดสถานบริการเหล่านี้ เป็นต้น

ในทัศนะของอัยการ นักวิชาชีพที่สามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเด็กได้ดีที่สุดเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยคือ

1. ตำรวจ เพราะเป็นผู้ปราบปรามผู้กระทำผิด

2. ครู เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเด็กและสามารถติดตามสอดส่องพฤติกรรมของเด็กได้

3. เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ เพราะเป็นผู้ช่วยเหลือให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้

ในหน่วยงานของสำนักงานอัยการไม่เคยมีนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแต่หน่วยงานอื่น ๆ โดยเฉพาะสถานศึกษาถึงแม้ว่าจะไม่เคยมีเด็กในโรงเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศก็ควรมีมาตรการการป้องกันไว้ก่อนและเมื่อเกิดเหตุแล้วต้องจัดการขั้นเด็ดขาด รวมทั้งการให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนเพื่อป้องกันนักเรียนถูกหลอกลวงด้วย

ในการทำคดีเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ อัยการได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายโดย

1. ให้ความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายจากผู้กระทำผิดและบุคคลฝ่ายผู้กระทำผิด

2. ในการพิจารณาคดีขอพิจารณาเป็นคดีลับ เพื่อมิให้ผู้เสียหายเสื่อมเสียชื่อเสียง

3. ประสานงานกับพนักงานสอบสวน เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความยุติธรรม

เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศจะมีทัศนคติที่ไม่ดีกับตัวเอง โดยเฉพาะเด็กจะเกิดปมด้อยตีค่าตัวเองต่ำ ดังนั้นเพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างรวดเร็ว อัยการมีความเห็นว่าบุคคลรอบข้างควรจะให้ความรัก ความเอ็นดูและไม่ตอกย้ำเรื่องที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นการซ้ำเติมเด็ก บุคคลใกล้ชิดนักเรียนควรจะมีความรู้ในการดูแลป้องกันเด็กปฏิบัติในทางที่ถูกต้องกับเด็ก ผู้ปกครองควรจะตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กได้ ดังนั้นผู้ปกครองควรจะดูแลเด็กเป็นพิเศษ ในขณะที่เดียวกันเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศจะต้องตระหนักถึงความปลอดภัยต่อตนเอง โดยให้เด็กทราบถึงสถานการณ์และบุคคลที่อาจจะทำให้เกิดอันตรายกับตัวเด็ก รู้ว่าใครที่เด็กควรจะให้ใกล้ชิดด้วย ที่สำคัญประการหนึ่งคือสังคมควรจะมีทัศนคติที่ดีกับเด็ก ไม่ดูถูกเหยียดหยามไม่ซ้ำเติมเด็กจะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างรวดเร็ว

ในทัศนะของอัยการหน่วยงานที่ควรให้ความสนใจและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศเรียงตามลำดับคือ

1. ครู เพราะเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียน
2. ตำรวจ เป็นบุคคลที่สามารถจับกุมผู้กระทำเด็กได้

หากเด็กต้องขึ้นศาล บุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือให้ความมั่นใจ ความอบอุ่นแก่เด็ก คือผู้ปกครองและครู

การให้ความช่วยเหลือขั้นต้น

เมื่อมีคดีการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน สิ่งแรกที่อยู่การทำคือพิจารณาด้วยความรวดเร็ว และละเอียดรอบคอบเพื่อให้คดีสิ้นสุดอย่างรวดเร็วและให้ความยุติธรรมทั้งสองฝ่ายและในการพิจารณาคดีลับเพื่อไม่ให้เด็กอับอายในการเบิกความ

จากการที่เคยทำคดีลักษณะนี้มา พบว่าอุปสรรคในการทำคดีนี้เกิดจากตัวเด็ก คือ ช่วงอายุเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี คำให้การจะสับสนเพราะเด็กไม่เข้าใจคำถาม

ขั้นตอนของการดำเนินการทางกฎหมายขั้นตอนที่เด็กได้รับผลกระทบมากที่สุดคือขั้นสอบสวน เพราะในการสอบสวนทางตำรวจไม่มีมาตรการคุ้มครองผู้เสียหายเท่าที่ควร พบว่าหลังจากที่เด็กให้ปากคำกับตำรวจ เมื่อพ้นสายตาดำรวจเด็กจะได้รับการคุกคามจากฝ่ายตรงข้ามทั้งกรียาทำทาง คำพูด สายตา ซึ่งทำให้มีผลต่อเด็กทางด้านจิตใจ เด็กจะกลัวและอาจทำให้รูปคดีเสียไปแม้กระทั่งหลังการสืบ พยานในศาลเมื่อออกมาเด็กจะถูกฝ่ายตรงข้ามขู่และบางครั้งมีการข่มขู่ในระหว่างเดินทางกลับ

เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศจะมีทัศนคติที่ไม่ดีกับตนเอง ดังนั้นอัยการมีความเห็นว่าการแสดงกรียาต่อหน้าเด็กจะมีผลต่อเด็ก ดังนั้นจึงไม่ควรซ้ำเติมเด็ก ให้ความเมตตา สงสารแก่เด็ก อัยการได้ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองเด็กทั้งในระหว่างดำเนินคดีและเมื่อคดีได้รับการพิจารณาแล้ว ก็คือผู้ปกครองควรดูแลด้านจิตใจให้แก่เด็กให้มาก

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาชีพแรกที่อัยการให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในระดับสูง คือตำรวจ เพราะต้องทำงานร่วมกัน คือก่อนที่อัยการจะส่งฟ้องศาลจะต้องได้รับสำนวนจากตำรวจและต้องมีการประสานงานตลอด รองลงมาคือ แพทย์ เป็นผู้ตรวจร่างกายของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและต้องมาเป็นพยานให้การในชั้นศาล

ปัญหาในการประสานงานของอัยการกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องมากที่สุดคือตำรวจคือความล่าช้าในการทำงาน รองลงมาคือแพทย์มีปัญหาในการมาเป็นพยาน น้อยที่สุดคือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมืออย่างดี

เมื่ออัยการได้รับสำนวนแล้วก็จะยื่นฟ้องศาล ดังนั้นบุคคลต่อไปที่อัยการจะต้องประสานงานด้วยก็คือผู้พิพากษาในระหว่างการดำเนินคดีอัยการได้ให้ความคุ้มครองนักเรียนตามที่เห็นสมควร เช่น การให้ตำรวจให้ความปลอดภัยกับผู้เสียหาย การขอพิจารณาคดีลับ เป็นต้น

การร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

อัยการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองมีความสำคัญในการช่วยเหลือการล่วงละเมิดนักเรียนอยู่ในระดับสูง เพราะในขั้นตอนที่เกี่ยวกับกฎหมาย เมื่อได้รับสำนวนจากตำรวจแล้วการที่อัยการยื่นฟ้อง ผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กได้เร็วเท่าไรก็จะเป็นผลดีแก่เด็กมากเท่านั้น สิ่งที่อัยการต้องการความช่วยเหลือจากนักวิชาชีพอื่น ๆ คือ ต้องการให้นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในสิ่งที่ต้องการโดยเฉพาะการมาเป็นพยานในคดีนั้น ๆ และการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อคดี โดยเฉพาะกับตำรวจ อัยการมีความต้องการและจำเป็นที่จะต้องร่วมมือด้วยมาก เพราะหากตำรวจสอบสวนและสรุปสำนวนได้เร็วเท่าไรจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เสียหายมากเท่านั้น หลักฐานทุกอย่างสำคัญต่อการพิจารณาคดีทั้งสิ้น โดยเฉพาะผลการตรวจของแพทย์มีความสำคัญที่สุด

การติดตามผล

หลังจากคดีได้รับการตัดสินแล้ว บทบาทของอัยการก็จะหมดในทันทีซึ่งถือว่าการทำงานได้เสร็จสิ้นตามวัตถุประสงค์แล้วอัยการส่วนใหญ่จึงไม่ได้ติดตามผลหลังจากนั้น เพราะถือว่าคำพิพากษาของศาลเป็นคำตัดสิน เมื่อผู้พิพากษาตัดสินอย่างไรผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามการตัดสินนั้น ๆ

ผู้พิพากษา

เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศชั้นตอนสุดท้ายคือการพิจารณาคดีผู้พิพากษามีบทบาทในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ

การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

ผู้พิพากษาส่วนใหญ่เคยพิจารณาคดีนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศไม่ต่ำกว่า 3 คดี และมีอยู่ท่านหนึ่งที่ได้พิจารณาคดีประเภทนี้ถึง 10 คดี และจากการพิจารณาคดีประเภทนี้ พบว่าเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเพราะเด็กถูกล่อลวงโดยใช้อำนาจที่มีอยู่ในตัวบังคับให้เด็กสนองความต้องการทางเพศของตัวเองโดยอาศัยความมีอำนาจเหนือกว่าทั้งเป็นญาติ ผู้ปกครอง คนรู้จัก โดยการให้สิ่งตอบแทนในรูปของเงิน ขนม คะแนม ผู้ที่ล่วงละเมิดทางเพศเด็กส่วนใหญ่เป็นบิดาเลี้ยง ญาติ คนรู้จัก ครู พระ

สาเหตุที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเกิดจากปัญหาสังคม สิ่งแวดล้อม ปัญหาครอบครัว ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาครอบครัวครอบครัวแตกแยกเด็กที่ไปอยู่กับสามีใหม่ของมารดาโอกาสที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยบิดาเลี้ยงมีมาก เพราะบิดาเลี้ยงไม่มีความผูกพันกับเด็กมีความต้องการทางเพศสูงมารดาไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้บิดาเลี้ยงจึงระบายกับเด็กหรือมารดาหลงบิดาเลี้ยงจึงยอมให้สามีใหม่ล่วงละเมิดทางเพศลูกตนเองเพื่อให้สามีอยู่กับตน

จากสาเหตุที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผู้พิพากษามีความเห็นว่าสามารถป้องกันได้โดยการ

1. ให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองในด้านการเลี้ยงดูเด็ก การให้ความรักแก่เด็ก

2. ให้ความรู้ความเข้าใจวิธีการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศแก่นักเรียน และสังเกตดูแลนักเรียนเพื่อป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

3. องค์กรเอกชนควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

4. องค์กรเอกชนควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียน ให้รู้จักป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่น ไม่เปิดโอกาสให้คนร้ายโดยไม่แต่งกายล่อแหลม ไม่อยู่ในที่เปลี่ยวกับผู้ชายไม่อยู่กับคนแปลกหน้าเพียงสองต่อสองรวมทั้งญาติผู้ชาย

5. ผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิดควรเอาใจใส่ดูแลและระมัดระวังเด็กมากขึ้น

ในการพิจารณาตัดสินล่วงละเมิดทางเพศ เมื่อผู้เสียหายเบิกความผู้พิพากษาจะพิจารณาคดีลับเพื่อมิให้ผู้เสียหายเสียชื่อเสียง

ผู้พิพากษามีความเห็นว่าการที่นักเรียนจะปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศคือนักเรียนต้องมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการป้องกันตนเองโดยการ

1. ครูให้ความรู้ความเข้าใจสอนให้นักเรียนระมัดระวังป้องกันตนเองไม่ให้อยู่กับคนแปลกหน้าสองต่อสองรวมทั้งญาติผู้ชาย

2. ให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและบุคคลที่อาจก่อให้เกิดอันตราย

ในบทบาทของศาลที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้คือ

1. พิจารณาตามพยานหลักฐาน

2. เมื่อมีการพิจารณาคดีเมื่อผู้เสียหายมาเบิกความจะพิจารณาคดีลับเพื่อมิให้ผู้เสียหายเสื่อมเสียชื่อเสียง

อำนาจของผู้พิพากษาหมดลงเมื่อคดีได้รับการตัดสินแล้ว ซึ่งหลังจากนี้ผู้พิพากษาส่วนใหญ่จะไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับคดีผู้พิพากษาสามารถที่จะให้คำแนะนำแก่ผู้เสียหาย ในกรณีที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ โดยให้คำแนะนำกับผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิดนักเรียนและนักเรียนในด้านต่าง ๆ คือ

1. ด้านจิตใจ ให้ฝ่ายผู้เสียหายยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นให้ผู้ปกครองนำเด็กไปฟื้นฟูจิตใจ

2. ด้านร่างกาย ให้รักษาให้หายเร็วที่สุด

3. ด้านสังคม เพื่อให้การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ตามปกติ

4. ให้ผู้ปกครองเอาใจใส่บุตรหลานมากขึ้น ชี้ให้เห็นถึงสาเหตุการถูกล่วงละเมิดทางเพศและหลีกเลี่ยงให้เด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี

ในทัศนะของผู้พิพากษา นักวิชาชีพทุกคนสามารถให้ความคุ้มครองป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนได้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ

1. ครู เป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด

2. ตำรวจ เป็นหน่วยงานที่ปราบปรามและป้องกันเหตุร้ายต่าง ๆ

3. เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านนี้เข้าใจปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

4. แพทย์ เป็นผู้คอยชี้แนะวิธีการดูแลเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

5. อัยการ

พนักงานสอบสวนเป็นบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการพิจารณาคดีมากที่สุดเพราะเป็นกระบวนการขั้นแรกก่อนสู่กระบวนการทางศาล

ในทัศนะของผู้พิพากษา โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ควรให้ความสนใจและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างใกล้ชิด เพราะเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุดและเวลาส่วนใหญ่ของนักเรียนอยู่ในโรงเรียน รองลงมาคือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กหรือนักสังคมสงเคราะห์ เพราะเป็นหน่วยงานที่มีประสบการณ์มีความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักเรียนได้

ในหน่วยงานของศาลไม่มีโครงการหรือนโยบายที่ออกมาเพื่อป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ เพราะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเหล่านี้น้อยมาก และต้องมีความเป็นกลางมีภาระหน้าที่มากนอกจากว่ามีคดีเข้ามาถึงศาลแล้วเท่านั้นศาลจึงเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย

การให้ความช่วยเหลือขั้นต้น

สิ่งแรกที่ผู้พิพากษาได้ทำเมื่อต้องพิจารณาคดีล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนคือ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากสำนวนที่ได้รับและเร่งพิจารณาคดีให้เร็วที่สุด โดยเตรียมตัวเองโดยการศึกษากฎหมายอย่างละเอียดรอบคอบ

ในการพิจารณาคดีล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนมีอุปสรรค คือ

1. อายุของนักเรียน นักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี จะมีปัญหาในการให้ปากคำ
2. ฐานะครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่มีฐานะยากจน

อย่างไรก็ตามปัญหาและอุปสรรคนี้ทำให้การพิจารณาคดีล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนทำให้ผู้กระทำผิดไม่ได้รับโทษ คือ การเบิกความของผู้เสียหายไม่สามารถทำให้ศาลตัดสินได้ว่าผู้กระทำผิดจริงและพยานไม่มาเบิกความเป็นพยาน

ในการดำเนินการทางกฎหมายขั้นตอนการสอบปากคำจะเป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้รับผลกระทบมากเพราะเป็นขั้นตอนที่พนักงานสอบสวนจะซักถามถึงรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งบางอย่างเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนจิตใจผู้เสียหายมาก โดยเฉพาะถ้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ชาย ความเข้าใจ ความเห็นใจที่มีต่อผู้เสียหายมีน้อย ผู้เสียหายรู้สึกอับอายที่จะต้องตอบคำถาม แต่การได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ การพิจารณาคดีในชั้นศาลเพราะผู้เสียหายจะต้องเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นอีกครั้งให้ผู้อื่นฟังซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชายและต้องเบิกความต่อหน้าพยานจำเลยทำให้ผู้เสียหายรู้สึกขลาดกลัว อับอายและยังได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจด้วย ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาหนึ่งในระดับหนึ่งควรจัดให้พนักงานสอบสวนผู้หญิงเป็นผู้สอบปากคำ ส่วนในชั้นศาลการพิจารณาต้องจัดห้องพิจารณาคดีแยกต่างหาก และควรมีผู้ใกล้ชิดนักเรียนอยู่ด้วยและไม่ควรมาเบิกความต่อหน้าจำเลย

สิ่งที่ผู้พิพากษาควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศคือปัญหาทางด้านจิตใจเพราะผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้เกิดความเสียหายแก่เด็ก รองลงมาคือความอบอุ่นและความปลอดภัยของนักเรียน ดังนั้นผู้พิพากษาควรปฏิบัติต่อนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยการไม่แสดงกริยาที่อาจทำให้นักเรียนเข้าใจไปว่าสังคมมีความรังเกียจตน ทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจจะได้เบิกความได้ชัดเจนในระหว่างดำเนินคดี และหลังคดีสิ้นสุดศาลจะหมดหน้าที่โดยทันทีเพราะผู้พิพากษาต้องวางตัวเป็นกลาง

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องและการร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ผู้พิพากษามีหน้าที่พิจารณาตามสำนวนที่อัยการส่งมาดังนั้นนักวิชาชีพที่ผู้พิพากษาจะต้องประสานงานด้วยมากที่สุดคืออัยการเพราะเป็นผู้ยื่นฟ้องศาล รองลงมาคือตำรวจ เพราะต้องนำผู้เกี่ยวข้องมาเบิกความ แพทย์ผู้ที่ต้องมาให้การเป็นพยานในบางคดี ปัญหาที่พบจากการทำงานร่วมกับนักวิชาชีพที่พบมากที่สุดคือแพทย์จะหลีกเลี่ยงที่จะมาเป็นพยานด้วยเหตุผลก็คือไม่มีเวลา รองลงมาคือ ตำรวจ และอัยการน้อยที่สุด วิธีแก้ไขคือให้วิธีการประสานงานกับต้นสังกัด

อย่างไรก็ตามผู้พิพากษาเห็นว่าตนเองมีความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศกับนักวิชาชีพอื่นในระดับต่ำ เพราะต้องวางตัวเป็นกลางในการพิจารณาคดี และเอกสารที่สำคัญที่ใช้เป็นหลักฐานสำคัญในการพิจารณาคดีล่วงละเมิดทางเพศคือผลการตรวจร่างกายเด็กของแพทย์

การติดตามผล

บทบาทของผู้พิพากษาจะสิ้นสุดเมื่อได้ตัดสินคดี เพราะผู้พิพากษามีอำนาจหน้าที่เพียงเท่านั้นแต่ผู้พิพากษาสามารถให้คำแนะนำแก่บางคนได้บ้าง เช่น ผู้ที่ดูแลนักเรียน ควรอยู่ใกล้ชิดนักเรียนให้ความเอาใจใส่ หมั่นพูดคุยและสอนให้รู้จักระมัดระวังตน ห้ามมิให้ผู้กับผู้ชายโดยลำพัง แม้ว่าจะป็นญาติกันก็ตาม โดยเฉพาะการให้ความรักความอบอุ่นแก่นักเรียนควรมีมากที่สุด ต้องตั้งใจและเต็มใจให้คำปรึกษาแสดงให้นักเรียนเห็นว่าตนเองมีที่พึ่ง

อย่างไรก็ตาม ผู้พิพากษามีความเห็นว่าถ้านักวิชาชีพอื่นต้องการความร่วมมือก็จะให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเต็มที่เพราะเป็นการทำงานให้กับสังคม

เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก

มูลนิธิคุ้มครองเด็กเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ดั่งขึ้นมาเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรมโดยเฉพาะเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศดังนั้นเจ้าหน้าที่ทุกคนมีประสบการณ์ในการช่วยเหลือเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศมาก

การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ

จากประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ได้ให้การช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศพบว่าถูกล่วงละเมิดทางเพศเด็กเกิดจาก

1. ผู้กระทำผิดถูกเลี้ยงอย่างไม่เหมาะสมในวัยเด็ก บางคนถูกเลี้ยงแบบปล่อยปละละเลย บางคนถูกพ่อแม่ทุบตีอย่างทารุณและดุคำอยู่เสมอในวัยเด็กทำให้เขาขาดที่พึ่ง และขาดความรัก เกลียดชังสังคม เกิดความก้าวร้าวรังสมอยู่ในจิตใจสำนึกและเมื่อเขาเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ ความโกรธความเกลียดในเพื่อนมนุษย์ก็จะถูกแสดงออกมาและการข่มขืนเด็กก็เป็นรูปแบบหนึ่ง เพราะเมื่อเหยื่อที่เป็นเด็กมีศักยภาพที่จะป้องกันตัวเองได้น้อยมาก

2. ปัญหาค่านิยมทางเพศ สังคมทั่วไปคิดว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงอีกทั้งคิดว่าผู้หญิงจะเป็นผู้ตอบสนองทางเพศให้กับชายแต่ฝ่ายเดียว เมื่อใดก็ตามที่เขาถูกกดขี่บ้างอาจจากภรรยาของเขาจากหัวหน้างานที่เป็นผู้หญิง เขาก็ต้องหาทางระบายกับเด็กหญิงเป็นการตอบแทน ปมด้อยที่เขาถืออยู่และเหยื่ออาจเป็นลูกของเขาเอง

3. สาเหตุข้อ 1 และข้อ 2 เมื่อใดก็ตามที่นักข่มขืนได้รับการกระตุ้นทางเพศจากสื่อลามก บางประการที่มีกลาดเกลื่อนอยู่ในสังคมปัจจุบัน เช่น หนังสือ วิดีโอ ภาพยนตร์ เมื่อเขาขาดความยับยั้งชั่งใจจึงจบลงด้วยการข่มขืนเด็กในที่สุด เพราะเขาคิดว่าสิ่งที่เขาสามารถทำได้ไม่ยากและยังนักข่มขืนเป็นผู้ที่ไม่มีความผูกพันกับลูกสาวตัวน้อยด้วยแล้ว

จากสาเหตุดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยทุกฝ่ายต้องร่วมมือช่วยกัน ไม่ปล่อยให้เป็นที่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมเราจะให้ความสำคัญแก่ครอบครัวถ้าครอบครัวที่อบอุ่นโอกาสจะเกิดปัญหาน้อย ปัจจุบันสังคมต้องช่วยกันการที่จะให้เปลี่ยนเจตคติของคนที่ล่องละเมิดทางเพศเด็กเป็นเรื่องยาก การหันมาป้องกันโดยการให้ความช่วยเหลือทุกฝ่ายจะทำให้ปัญหานี้ลดน้อยลง เพื่อให้ปัญหาการล่องละเมิดทางเพศลดน้อยลงผู้ที่เกี่ยวข้องควรช่วยกันยับยั้งที่ต้นเหตุคือ

1. สื่อลามกทุกประเภทที่ช่วยการมรณ มี ความเชื่ออย่างแน่อนว่าจะเป็นตัวกระตุ้น อารมณ์ทางเพศทำให้นักข่มขืนเด็กเกิดอารมณ์ที่จะข่มขืนเด็กได้ง่าย อีกทั้งสื่อลามกต่าง ๆ จะเป็นแบบให้ผู้ข่มขืนได้ลอกเลียนแบบควรจะช่วยกันกำจัดให้หมดไปโดยเร็ว

2. ในสถาบันการศึกษาควรจะเป็นทางออกให้เด็กได้รับความรักความอบอุ่นและเสรีภาพ มิใช่แต่จะใช้อำนาจบังคับเด็กจนบางครั้งถึงขั้นทารุณเด็ก ซึ่งเด็กที่ขาดความรักจากทางบ้านแล้วจะทำให้พวกเขาเก็บกดทางจิตใจ จนเมื่อเขาโตอาจจะเป็นผู้ชายคนหนึ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นนักข่มขืนเด็กที่ โหดเหี้ยมได้

3. ควรจะรณรงค์ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัว ให้มีการเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกวิธีแทนการเลี้ยงดูแบบเคยชินและส่งเสริมหรือแนะวิธีการสร้างความผูกพันระหว่างพ่อกับลูกอย่างจริงจัง

ในการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศเด็กซ้ำในทัศนะของเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กคิดว่าการช่วยเหลือเด็กจะเป็นไปได้ด้วยดีก็โดยการนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องต้องทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ ไม่ก้าวก่ายหน้าที่ของคนอื่น

สิ่งที่เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กช่วยเหลือไม่ให้เด็กถูกล่องละเมิดทางเพศซ้ำคือการแยกเด็กออกมาให้ห่างจากผู้ล่องละเมิดทางเพศเด็กให้เด็กได้อยู่ในที่ปลอดภัยให้ความรู้และให้คำแนะนำแก่เด็กโดย

1. ให้เด็กรู้เท่าทันความคิดของคนอื่นรู้ว่าการที่เขาเข้ามาพูดคุยกับเราเรามีจุดประสงค์ใด เราควรให้ความไว้วางใจเขาแค่ไหน

2. ให้รู้ถึงสิทธิในร่างกายของเราและปฏิเสธคนที่ล่วงละเมิดสิทธิในร่างกายของเรา ถึงแม้ว่าจะถูกขู่ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การขู่ของครูไม่ให้ผ่านวิชานั้นวิชานี้ เป็นต้น

3. ให้คำแนะนำถึงการอยู่ในสังคมไม่ว่าสังคมจะมีเจตคติอย่างไรกับตัวเรา เราจะต้องมั่นคงไม่หวั่นไหวไปตามสังคมปฏิบัติตัวปกติ

สำหรับคำแนะนำที่เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กให้แก่ผู้ดูแลเด็กเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ คือผู้ดูแลเด็กต้องให้ความเอาใจใส่เด็กมากขึ้น คอยระแวดระวังภัยที่อาจจะเกิดขึ้นโดยเด็กไม่รู้เท่าทัน

บุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในการป้องกันไม่ให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำเมื่อก่อนอาจจะเป็นครอบครัว แต่ปัจจุบันทุกคนสำคัญมาก ญาติพี่น้องเด็กที่ถูกกระทำ น้องคนที่ถูกกระทำเพื่อนบ้าน ครู ถ้าเขารู้สัญญาณอันตรายและเข้าใจ ปัญหาคือเราจะทำอย่างไรให้คนที่อยู่แวดล้อมเด็กได้รับสัญญาณเร็วว่ามีอันตรายกับเด็ก การรับสัญญาณคือเข้าใจปัญหานี้เข้าใจว่าเรื่องแบบนี้มีลักษณะอย่างไร

แม้ว่าในบางครอบครัวจะมีความอบอุ่นแต่เมื่อออกไปข้างนอกก็มีโอกาสประสบปัญหาได้ ดังนั้นเด็กต้องมีประสบการณ์อะไร ๆ หลากหลาย และได้รับการดูแลในลักษณะความคิดที่ศนะหาประสบการณ์ที่สร้างสรรค์ให้เด็กมีไหวพริบด้วย ทุกอย่างต้องมีสัญญาณให้เด็กต้องเข้าใจว่าอะไรเป็นสิทธิส่วนตัวอะไรเป็นการละเมิดให้ชัดเจน ดังนั้นไม่ว่าสนิทกันอย่างไรก็ไม่มีการละเมิดได้ แม้แต่กับครูเด็กต้องรู้ทันจริง ๆ แล้วเด็กควรเคารพกับคนที่ควรเคารพ เด็กต้องกล้าปฏิเสธดีกว่าจะเก็บกดไว้ซึ่งบางครั้งเด็กอาจจะยอมแต่พอถึงจุดหนึ่งเด็กจะรับไม่ได้ เด็กก็จะแสดงอาการออกมาหรือพูดออกมาเพื่อให้คนคนนั้นได้รู้ไม่เช่นนั้นจะเหมือนการหลอกตัวเองเด็กบางคนจะลำบากใจในการทำความเคารพคนที่เขาไม่อยากเคารพ ซึ่งดูเหมือนเด็กก้าวร้าวซึ่งป้องกันได้บ้าง

ครูควรใจกว้าง กล้าให้เด็กปฏิเสธ สิ่งที่สำคัญคือในโรงเรียนยังไม่สามารถแก้การละเมิดสิทธิเด็กได้ การละเมิดสิทธิเด็กในโรงเรียนครูสามารถป้องกันได้คือครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กจัดกลุ่มเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิเด็ก ครูต้องแยกให้ออกว่าอะไรคือความก้าวร้าว อะไรคือสิทธิในการเถียงครู เด็กสามารถเถียงครูได้เพราะเป็นสิทธิของเด็กแต่ครูมองว่าเด็กมีความก้าวร้าวเด็กที่กล้าพูด กล้าทำ เพราะเด็กถือว่าตนเองมีดี เราต้องดึงความดีที่มีอยู่ในตัวเด็กมาใช้ประโยชน์

ทัศนคติของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มีต่อตนเอง คือรู้สึกตัวเองไม่ปกติเหมือนคนอื่น ๆ บางคนรู้สึกว่าตนเองสกปรกก็จะอาบน้ำบ่อย บางคนสับสนว่าควรจะให้ความสนิทสนมกับใครในระดับไหน โดยเฉพาะถ้าเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยบุคคลในครอบครัว เด็กจะสับสนมากเกิดความคับข้องใจในการปฏิบัติต่อบุคคลนั้น เขาเป็นบิดาเราแต่เขาทำร้ายเราในขณะที่เดียวกันบิดาเป็นผู้มีพระคุณต้องให้ความเคารพ

ระยะแรกที่เด็กเข้ามาอยู่ในมูลนิธิ เด็กจะมีอาการเศร้า ซึม แยกตัวออกจากกลุ่ม หลังจากอยู่ได้ระยะหนึ่งแล้วเด็กจะเริ่มปรับตัวเข้าหาสิ่งแวดล้อม ให้ความสนใจคนอื่นมากขึ้น เข้ากับสังคมได้บุคคลที่ช่วยให้เด็กปรับตัวได้คือทุกคนที่อยู่ร่วมกับเด็ก ทุกคนทำตัวปกติไม่มองว่าเด็กผิดปกติ แปลกไม่สนใจเรื่องที่เขาได้รับ

ทัศนคติของสังคมที่มีกับเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ

1. สังคมรู้ว่าปัญหานี้มีมาก และรุนแรง
2. ผู้ปกครองเริ่มระวังลูกหลานมากขึ้น ไม่กลัว และไม่ประมาท

การมองเด็กกลุ่มนี้ในสังคมยังไม่ดีไม่ใช้ในแง่ลบแต่สังคมไทยยังไม่ยอมรับเด็กหรือผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งไปค้ำกับจารีตประเพณีด้วยซึ่งทำให้เด็กต้องคับข้องใจ แต่เด็กที่นี้จะไม่มีความคับข้องใจก่อนที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กจะช่วยเด็กเด็กจะมีความรู้สึกแค้นเสียหายนมาก หลังจากที่ได้เข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็กสิ่งนี้ก็จะแปรเป็นแค่เหตุการณ์ร้ายเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตแม้จะโดนมาหลายปีแต่เด็กได้พ้นช่วงนั้นมาแล้วเด็กบางคนเรียนเก่งมากทั้ง ๆ ที่ผ่านเหตุการณ์เลวร้ายมามาก เด็กถ้ามีความสุขก็เรียนเก่ง ถ้ามีความทุกข์มักจะไม่เรียน

การช่วยเหลือขั้นต้น

ในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ สิ่งแรกคือจะต้องไปให้ถึงตัวเด็กให้เร็วที่สุด สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดกับเด็กว่าเรามาช่วยเขา ให้เขามั่นใจว่าเราสามารถช่วยเขาได้เด็กก็จะให้ความร่วมมือกับเราการช่วยเหลือจะง่ายขึ้น

เมื่อทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กนำเด็กมาอยู่ในที่ปลอดภัยรอดพ้นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้วทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กได้อธิบายให้เด็กได้เข้าใจถึงขั้นตอนที่ทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กช่วยเหลือ เมื่อเด็กเข้ามาอยู่ในบ้านทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กจะทำ 3 อย่างเพื่อให้เด็กอบอุ่นคือ

1. อยู่เป็นแบบครอบครัวซึ่งเป็นบรรยากาศที่เด็กปรับตัวได้ง่ายไม่ต้องเข้าไปตามห้องนั้นห้องนี้เหมือนการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งเป็นสิ่งที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กได้เปรียบ
2. เด็กที่เคยช่วยเข้ามาจะรู้ว่าควรให้การดูแลเด็กใหม่อย่างไร
3. ผู้ใหญ่ที่เคยช่วยเด็กก็ร่วมอยู่กับเด็กเลยดังนั้นความมั่นคงทางจิตใจจะเกิดเร็วหลังจากนั้นเราต้องมองเด็กว่าเด็กปกติซึ่งจะทำให้เด็กคลี่คลายในระดับหนึ่ง ไม่ได้มองว่าเด็กเป็นเด็กมีปัญหาองให้เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป

ในการรักษาทางร่างกายเป็นสิ่งที่ง่ายแต่ทางด้านจิตใจเป็นสิ่งที่ยากและทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กได้รักษาทางด้านจิตใจโดยใช้ลักษณะ 3 ข้อดังกล่าวข้างต้น

เด็กที่เข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็กมีสุขภาพจิตดีขึ้น แต่จิตแพทย์กลับบอกว่าเด็กพวกนี้ไม่ได้รับการบำบัด แต่การที่เด็กยิ้มได้ มีความสุข ยินอยู่ใน สังคมได้ไม่รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย นั่นคือความสำเร็จในระดับหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องไปผ่านห้องจิตบำบัดทั้งสิ้น ซึ่งในขณะนี้เด็กก็ทำจิตบำบัดของตัวเองเพียงแต่ไม่เป็นระบบเหมือนนักจิตวิทยา ไม่จำเป็นต้องเข้าห้อง ซึ่งประสบการณ์

ที่ทำงานของเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กมานานและมากพอสมควรและรู้ว่าอะไรเป็นประโยชน์กับเด็กมากที่สุด คือ

1. จะต้องไม่รู้สึกว่าเป็นคนใช้ เพราะถ้ารู้สึกแบบนี้จากที่ไม่เคยป่วยก็จะกลายเป็นคนป่วย

2. จริงใจกับเด็ก ไม่มีเงื่อนไข ให้อะไรให้ ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งมีอะไรกลับคืน ไม่ต้องมีอะไรดีขึ้นเด็กก็ได้แค่นั้นก็แค่นั้นเพราะเด็กแต่ละคนมีความสามารถในการรับต่างกัน

ระยะเวลาในการปรับตัวของเด็กที่เข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็กประมาณ 2 สัปดาห์ ซึ่งค่อนข้างเร็ว ซึ่งแกนกลางของมูลนิธิคุ้มครองเด็กค่อนข้างแข็งไม่ได้เสาะชิมตามเด็กที่อยู่แล้วแต่ปัญหาความเครียดหลายชั่วโมง การเครียดกับครอบครัวช้าหรือเร็ว บางครั้งไม่สำเร็จแก้ปัญหาในระดับครอบครัวไม่ได้ ญาติพี่น้องไม่สนใจและรู้สึกเป็นภาระมากเมื่อต้องดูแลเด็ก บางครั้งเด็กต้องอยู่ยาวนานพอสมควรแต่ไม่ทุกกรณี บางกรณีเครียดหลายหมคนแล้วก็จะรับกลับไป

ปัจจุบันมีเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศมากถ้าในภาครัฐทำบ้านแบบนี้มาก ๆ ก็จะมีประโยชน์มากการทำแบบนี้จะเข้าถึงเด็กได้มาก ปัจจุบันเด็กในมูลนิธิคุ้มครองเด็กเกือบ 80 คน อยู่รวมกันในสถานที่แคบแต่เด็กมีความสุขถึงแม้จะอยู่กันอย่างแออัด การจัดให้ออนแล้วแต่ความสมัครใจเด็กจะนอนตรงไหนกับใครก็ได้อาจจะเป็นที่ระเบียงหรือมุมใดมุมหนึ่งที่เด็กอยากนอน และนอนแล้วรู้สึกสบายอบอุ่น

สิ่งที่เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กควรแสดงออกต่อเด็กคือ การสร้างความมั่นใจให้เกิดกับเด็กให้เด็กรู้สึกว่ามูลนิธิคุ้มครองเด็กสามารถช่วยเด็กได้ มีความจริงใจที่จะช่วยเหลือเด็กโดยบริสุทธิ์ใจ ในการปฏิบัติตนก็ปฏิบัติปกติเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกันเป็นครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อที่เด็กจะได้รู้ว่าเขาไม่ได้เจอแต่สิ่งที่เลวร้ายสิ่งที่ดีสำหรับเขายังมี เมื่อเด็กมีความสุขกับตรงนี้ เด็กก็จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กในการช่วยเหลือเด็ก

ในการช่วยเหลือขั้นต้นแก่เด็ก นักวิชาชีพทุกฝ่ายมีส่วนช่วยในการช่วยเหลือเด็กซึ่งขึ้นอยู่กับว่าสถานการณ์ใดใครให้ความช่วยเหลือได้ดีที่สุด เช่น ในกรณีที่ต้องไปจับตัวผู้กระทำผิด ตำรวจจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่นี้ได้ดีที่สุด เป็นต้น สิ่งที่ต้องการจากนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องคือ ทำหน้าที่ของตนเองให้เต็มความสามารถ ไม่ไปก้าวก่ายหน้าที่ของคนอื่นการช่วยเหลือเด็กก็จะเป็นไปอย่างราบรื่นถ้านักวิชาชีพไม่ทำตามหน้าที่ของตนเองเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการช่วยเหลือเด็ก

การส่งต่อนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

การช่วยเหลือเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความสำคัญในการช่วยเหลือเด็ก การที่ทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กจะส่งไปให้ใครนั้นขึ้นอยู่กับว่านักวิชาชีพใดที่มีความสามารถให้ความช่วยเหลือเด็กได้มากที่สุดในขณะนั้นก็จะส่งไปให้คนคนนั้น เพราะการช่วยเหลือเด็กต้องให้ความช่วยเหลือให้เร็วที่สุด เป็นปัญหาที่รอช้าไม่ได้ยิ่งช้าเด็กยิ่งได้รับความกระทบกระเทือนมากโดยเฉพาะด้านจิตใจ ดังนั้นการที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กจะส่งเด็กไปให้ใครช่วยเหลือก่อนหรือเป็นอันดับแรกจึงไม่เจาะจงลงไปว่าเป็นนักวิชาชีพกลุ่มใด ขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา

และความต้องการที่จะช่วยเหลือในขณะนั้นว่าควรช่วยในด้านใดก่อน เช่น กรณีที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยบุคคลในครอบครัวจำเป็นต้องแยกเด็กออกจากที่ตรงนั้นก่อน และจับกุมผู้กระทำผิดต่อเด็กก็ต้องขอความร่วมมือกับตำรวจเข้าไปช่วยเด็กออกมา ในขณะเดียวกันเด็กก็ต้องได้รับการรักษาบาดแผลที่เกิดจากการล่วงละเมิดทางเพศก็ต้องส่งไปให้แพทย์ทำการรักษาบาดแผลทางร่างกาย

ในการให้ความช่วยเหลือเด็ก เด็กจะต้องได้รับความช่วยเหลือและดูแลจากหลาย ๆ ฝ่าย โดยทุกฝ่ายควรจะเข้าใจและมีทิศทางในการทำงานเหมือนกันการทำงานก็จะไปสู่จุดหมายและประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นไม่จำเป็นว่าเมื่อเด็กเข้ามาอยู่ในความดูแลของมูลนิธิคุ้มครองเด็กแล้วจะต้องอยู่ตลอดไป เด็กสามารถจะไปอยู่ในความดูแลของนักวิชาชีพอื่นได้และอาจกลับเข้ามาใหม่ทุกอย่งที่ทำได้คำนึงถึงผลประโยชน์ที่เด็กควรได้รับ

ความร่วมมือกับนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

การช่วยเหลือเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศควรได้รับความร่วมมือจากนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ด้วยเพราะมูลนิธิคุ้มครองเด็กไม่สามารถให้การช่วยเหลือเด็กได้โดยลำพังนักวิชาชีพทุกคนมีความสำคัญในระดับที่สูง สิ่งที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กได้รับความร่วมมือจากนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องดังนี้

ครู ครูไม่จำเป็นต้องให้ความสนใจกับเด็กมากกว่าปกติ ปฏิบัติตนเหมือนปฏิบัติกับเด็กทั่วไป ไม่ซักถามเรื่องของเด็กเว้นแต่เด็กพูดขึ้นมาเอง หากครูไม่สามารถช่วยเหลือเด็กได้ครูควรระวังตัวเฉยไม่ขัดขวางการช่วยเหลือของมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ซึ่งจะทำให้รู้สึกแย่ลงไปอีก ในแต่ละโรงเรียนมีไม่เกินร้อยละ 10 ที่ให้ความร่วมมือ

แพทย์ ส่วนใหญ่ดีแต่บางครั้งมีปัญหาเรื่องทัศนคติที่ต่างกันบางท่านทำงานเกินบทบาทของตน

ตำรวจ เคยมีปัญหาเยอะมาก ทัศนคติของตำรวจที่มีกับคดีนั้น ๆ จะมีน้อยยังไม่ถึงระดับที่น่าพอใจ ระยะเวลาดีขึ้นแต่ยังไม่ชัดเจนคือในระยะแรกทำตามคำสั่งของเจ้านายซึ่งในระดับต้นจัดว่าดีแต่มีบางพื้นที่ที่ยังมีปัญหาอีกมากคือ คนทำผิดเป็นคนที่มิเงิน มีพวก มีอิทธิพล

อัยการ จะได้รับความร่วมมืออย่างดี มีส่วนน้อยที่ไม่ให้ความร่วมมือโดยเฉพาะในช่วง 2-3 ปี ย้อนหลัง

ผู้พิพากษา ได้พิจารณาไปตามพยานหลักฐานมีบ้างที่ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก คือให้คำปรึกษาเป็นแนวทาง

ทางมูลนิธิตระหนักถึงความสำคัญของนักวิชาชีพทุกฝ่าย ดังนั้นทุกฝ่ายจึงมีความสำคัญที่จะต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ถ้าบุคคลนั้นมีจุดประสงค์และทิศทางการทำงานเดียวกันคือช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ปัญหาที่พบจากการร่วมมือกับนักวิชาชีพคือนักวิชาชีพบางท่านไม่ทำหน้าที่ตามบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ทำงานต่ำกว่าหรือสูงกว่าบทบาทหรือหน้าที่ของตนเอง ซึ่งทำให้การทำงานไม่ราบรื่นทำให้มีปัญหาเพิ่มขึ้น

การติดตามผล

หน้าที่ในการช่วยเหลือเด็กไม่มีวันหมดไม่ว่าเด็กจะอายุเท่าใดก็กลับมาได้แม้ว่าในโครงการจะบอกว่ารับเด็กช่วงอายุเท่านี้เท่านั้นแต่จริง ๆ แล้วจะรับทุกช่วงอายุซึ่งการเขียนโครงการต้องมีตัวเลข

ครอบครัวของเด็กสนิทกับเด็กที่มีมากและรู้ความเป็นไปของแต่ละฝ่ายดังนั้นการติดตามผลเด็กและผู้ปกครองจะรายงานเอง รวมทั้งชุมชนด้วยคือส่วนใหญ่จะเป็นคนแฉ่งนั่นเอง รองลงไปคือครู พระ ซึ่งมีกระบวนการเฝ้าระวังกันเอง และที่สำคัญคือเด็กรายงานกันเอง ถ้าเด็กไม่มีความสุขเด็กจะกลับมาอยู่ได้อีก ที่นี้ไม่ใช่ระบบราชการเด็กสามารถกลับมาอยู่ได้ตลอด

นอกจากการช่วยเหลือเด็กให้หลุดจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ หน้าที่อื่นของมูลนิธิคือการกระตุ้นให้สังคมรับรู้ถึงปัญหานี้และหันมาให้ความสนใจและช่วยเหลือกันอย่างจริงจังสิ่งที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กได้ทำไปก็คือ ทำให้กระแสเคลื่อนไหว เช่น ออกโทรทัศน์ ไปบรรยาย เขียนบทความซึ่งทำให้ระบบทำงานมีการเคลื่อนไหว เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กรมศาสนา เป็นต้น บางช่วงมูลนิธิคุ้มครองเด็กไม่สามารถจะแทรกเข้าไปทำให้ระบบตรงนั้นเคลื่อนไหว ในระยะแรก ๆ จะมีถูกการต่อต้านมาก ระยะหลังดีขึ้นในระดับหนึ่ง

ทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กไม่มีสิทธิที่จะปฏิเสธถ้ามีใครมาขอความร่วมมือเพราะถือว่าเป็นจิตใจที่ดี แต่เมื่อถึงจุดหนึ่งแล้วถ้าการเข้ามามีส่วนร่วมกับมูลนิธิคุ้มครองเด็กมีผลกระทบ ทางมูลนิธิต้องเป็นไปในแนวทางของตนเอง ถ้าหน่วยงานใดมาทำในแนวทางที่ต่างกันมูลนิธิต้องทำไปตามเส้นทางที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. การแก้ปัญหาเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศยังไม่มีที่ต้นเหตุจริง ๆ ต้นเหตุเกิดจากการพัฒนาประเทศผิดทิศทาง ไม่ได้พัฒนาครอบครัว คิดแต่พัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก แม้จะมีงบประมาณลงไปสู่การศึกษามากขึ้นก็ตาม แต่ระบบเศรษฐกิจยังครอบงำยังตัดไม่ขาด มีการหลอมน้ำอยู่ ถ้าเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจยังทำต่อไปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 8 ก็ไม่ได้ผล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 7 ล้มเหลวเพราะ

1.1 ทรัพยากรถูกทำลาย

1.2 ช่องว่างระหว่างคนจนคนรวยมาก

1.3 การคิดเด็กกับผู้หญิงเป็นแค่ทรัพยากรการผลิตเท่านั้น เรียงจบมาเพื่อผลิตไม่ได้มองว่าเด็กเป็นมนุษย์ที่จะค้นหาศักยภาพของเด็กมีการแข่งขันทางด้านธุรกิจมาก

1.4 สินค้าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมอัตราแลกเปลี่ยนแตกต่างกันสิ้นเชิง

1.5 วัฒนธรรมถูกทำลาย ชุมชนถูกทำลายโดยการใช้เงิน เพราะถือว่าเงินเป็นอำนาจเงินจะปกป้องตัวเองได้ ค่านิยมในการบริโภคซึมเข้าไปในคนทุกระดับ อัตราแลกเปลี่ยนทางการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ

1.6 การอพยพแรงงานจากต่างจังหวัดเข้ามาในเมือง การพัฒนาประเทศแบบนี้ไม่คำนึงถึงเด็กว่าจะอยู่อย่างไร คำนึงแต่เพียงว่าเศรษฐกิจจะเติบโตก็เปอร์เซ็นต์ เพราะเด็กไม่ได้เป็นคนในกลุ่มนั้น

2. ทุกคนพยายามที่จะอยู่แบบหนีชนชั้นและกำพืด ซึ่งเป็นสิ่งที่อันตรายมากและที่สำคัญเด็กและผู้หญิงยังคงอยู่ในสังคมแบบนี้ สังคมอบายมุข ฉะนั้นต้องเปลี่ยนความคิดเศรษฐกิจอาจจะไม่เติบโตแต่สังคมอยู่ได้

3. สถาบันทางสังคมต้องตื่นตัวในสิทธิของเด็ก โดย

3.1 มีการปกป้องเด็กอย่างเต็มศักยภาพในสถาบันที่เกี่ยวข้อง

3.2 ประสานงานกับสถาบันอื่น ๆ ให้เต็มที่และมีประสิทธิภาพ

ด้านกฎหมาย ควรจะมีการพิจารณากฎหมายที่ล้ำสมัยให้ทันสมัย เด็กเป็นประชาชนคนหนึ่งดังนั้นเด็กจึงต้องได้รับการดูแล ผู้ที่มีหน้าที่ในด้านกฎหมายต้องทำหน้าที่ของตนให้เต็มความสามารถซึ่งปัจจุบันการแก้ไขกฎหมายเด็กกว่าจะแก้ไขได้ใช้เวลานานมาก

ในระดับเฉพาะหน้าทั่วโลกในการเข้าไปช่วยเหลือเด็กต้องเพิ่มมากขึ้นศักยภาพในหน่วยงานที่ช่วยเหลือเด็กมีน้อย ระบบราชการช้าและขาดประสิทธิภาพ การทำงานไม่เข้าถึงประชาชนไม่เป็นที่พึ่งของประชาชนที่แท้จริง

ผู้ค้นพบปัญหา

การช่วยเหลือเด็กจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นหน้าที่ของทุกคนในสังคม เมื่อเห็นความผิดปกติหรือสิ่งที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นในสังคม ผู้นั้นควรจะหาวิธีแก้ไขสิ่งผิดปกติสิ่งไม่ถูกต้องนั้นโดยอาจจะแก้ไขเองหรือให้ผู้ที่มีความสามารถในด้านนั้น ๆ แก้ไข อย่างปัญหาเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นภาวะที่เด็กถูกข่มเหง ถูกรังแก ในหลาย ๆ ครั้งที่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นเด็กบางคนนอกจากไม่ได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลในครอบครัวแล้วแต่ยังยอมให้คนคนนั้นล่วงละเมิดทางเพศเด็กต่อไปเพื่อเหตุผลหรือผลประโยชน์ของคนใดคนหนึ่ง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่ค้นพบปัญหาและแจ้งไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือเด็กได้จะเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดเด็กหรือครอบครัวเด็กและรู้อะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น บุคคลเหล่านี้ได้แก่ ครู เพื่อนบ้าน พระ ญาติพี่น้อง เป็นต้น

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ความเป็นอยู่ในครอบครัว ส่วนใหญ่เด็กจะอยู่ในครอบครัวขยายคือมีพ่อ แม่ ลูก และญาติพี่น้องโดยอยู่รวมกันในบ้านหลังเดียว ความเป็นอยู่ภายในบ้านไม่มีการแยกเป็นสัดส่วนอยู่รวมกันนอนรวมกันอาจจะมีฝาแฝดหรือตุ๊กกันเป็นสัดส่วน

ส่วนใหญ่ครอบครัวเด็กมีฐานะยากจน อาชีพรับจ้าง การทำงานต้องแข่งกับเวลาได้รับค่าตอบแทนต่ำ ดังนั้นเวลาที่จะมาเอาใจใส่ดูแลเด็กมีน้อย การเลี้ยงดูเลี้ยงแบบปล่อยปละละเลยเด็กต้องดูแลตัวเองหรือให้ญาติผู้ใหญ่ดูแล นอกจากนี้เด็กยังทำงานบ้าน ในส่วนที่สามารถทำได้ไม่ว่าการหุงหาอาหาร การซักผ้า

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากทุกคนต่างมีหน้าที่ซึ่งไม่ได้ดูแลเอาใจใส่เด็กเท่าที่ควร คนที่เด็กสนิทด้วยจึงเป็นเพื่อนที่โรงเรียน รองลงมาคือ มารดา ในการลงโทษเด็กคือการตักเตือนและทوبيตี

สถานการณ์ที่สร้างภาวะเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

สภาพความเป็นอยู่ของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ บ้านที่อยู่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ลักษณะบ้านจะเป็นบ้านหลังเดี่ยวอยู่ใกล้กันหรือเป็นห้องแถวอยู่ติดกันหรือห้องเช่าห้องเล็ก ๆ ขณะที่สมาชิกภายในครอบครัวมีมากต้องอยู่รวมกันไม่เป็นสัดส่วน แต่ถ้าอยู่ต่างจังหวัดลักษณะบ้านเป็นบ้านเดี่ยวชั้นเดียวหรือยกพื้นหลังเล็ก ๆ อยู่ห่างกันภายในบ้านอยู่รวมกันไม่ได้แยกเป็นสัดส่วน สถานการณ์ที่เอื้อต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศคือ

1. การอยู่รวมกันในแต่ละ ๆ เด็กจะเห็นและรู้ถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของพ่อแม่ขณะเดียวกันถ้าเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเด็กไม่สามารถหนีไปไหนได้
2. พ่อแม่มีอาชีพรับจ้าง ดังนั้นเวลาที่มาดูแลเด็กมีน้อย ต้องทำงานหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว โอกาสที่เด็กจะถูกล่วงละเมิดทางเพศในขณะที่ไม่มีการอยู่บ้าน
3. เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยบิดาบิดาเลี้ยงหรือญาติพี่น้อง ในขณะที่แม่ไปทำงาน เพราะ ผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กรู้ว่าเมื่อไหร่เด็กอยู่คนเดียว

การค้นพบปัญหาและการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ค้นพบปัญหาส่วนใหญ่คือครู เพราะเมื่อเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศเด็กจะบอกผู้ใหญ่ในครอบครัวแต่เด็กได้รับการปฏิเสธหาว่าเด็กโกหก และที่สำคัญคือผู้ที่เด็กบอกบางรายเต็มใจให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยเฉพาะถ้าผู้ล่วงละเมิดทางเพศเป็นคนคุร้าย เป็นคนที่หารายได้เลี้ยงครอบครัว มารดาไม่สามารถให้ความสุขทางเพศได้จึงยอมให้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กเพื่อไม่ให้ผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กไปไหน ดังนั้นเมื่อเด็กไม่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลในครอบครัว เด็กอาจจะนำเรื่องไปเล่าให้ เพื่อนฟังและรู้ถึงเหตุในที่สุดจึงได้มีการดำเนินการโดยการแจ้งตำรวจหรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กให้มาช่วยเหลือเด็ก

การค้นพบปัญหาส่วนใหญ่จะพบเมื่อเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศมานานแล้ว คือมากกว่า 1 ปี เพราะเรื่องเหล่านี้ในความเชื่อของคนทั่วไปเป็นเรื่องที่ควรปกปิดโดยเฉพาะถ้ามีการล่วงละเมิดทางเพศจากบุคคลในครอบครัวโอกาสที่คนภายนอกจะมีน้อย หากรู้การช่วยเหลือเด็กเป็นไปด้วยความยากลำบากเนื่องจากเป็นเรื่องภายในครอบครัว บุคคลในครอบครัวไม่ให้ความร่วมมือแต่ด้วยความปรารถนาดี ต้องการให้เด็กหลุดพ้นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผู้ค้นพบปัญหาจึงแจ้งไปยังมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานช่วยเหลือเด็กมากที่สุด รองลงมาคือแจ้งตำรวจซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำผิด

ดังนั้นในการช่วยเหลือเด็กที่ผู้ค้นพบปัญหาคือ

1. การพาเด็กไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกายเพื่อหาร่องรอยการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
2. แจ้งให้ผู้ที่สามารถช่วยเหลือเด็กได้ทราบ คือมูลนิธิคุ้มครองเด็ก หรือตำรวจ

การติดตามผล

ภายหลังจากที่ผู้ค้นพบปัญหาให้การช่วยเหลือเด็กแล้ว ผู้ค้นพบปัญหาได้ติดตามผลการช่วยเหลือเด็กโดยการได้รับความร่วมมือจากผู้ช่วยเหลือเด็กคือมูลนิธิคุ้มครองเด็กที่รับเด็กไปให้การฟื้นฟูและได้มาเยี่ยมเด็กในบางโอกาสและจากการถามข่าวจากทางบ้านของเด็ก อย่างไรก็ตามหากหน่วยงานใดต้องการความร่วมมือก็จะให้ความร่วมมือเต็มที่ แต่ต้องให้ความปลอดภัยด้วย

หลังจากที่เด็กได้รับการช่วยเหลือจากมูลนิธิคุ้มครองเด็กแล้วได้มีการดำเนินคดีกับผู้ล่วงละเมิดทางเพศเด็กโดยได้รับความช่วยเหลือจากมูลนิธิคุ้มครองเด็กและนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และผู้กระทำผิดได้รับโทษตามที่ก่อไว้ และเด็กก็ยังอยู่ในมูลนิธิเป็นส่วนหนึ่งเนื่องจากครอบครัวไม่ยอมรับและเชื่อว่า เด็กเป็นต้นเหตุทำให้บุคคลภายในครอบครัวถูกจำคุกและบางคนกลับมาอยู่ในครอบครัวอีกครั้งหลังจากผู้กระทำผิดได้รับโทษแล้ว

เด็กที่ได้รับการช่วยเหลือจากมูลนิธิคุ้มครองเด็กจะมีสภาพร่างกายและจิตใจดีขึ้นอยู่ในสังคมได้

ครูที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่อยู่ในโรงเรียน

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการเรียน

ครูได้แสดงออกทั้งท่าทางและวาจาพบว่า

1. ด้านการสอน ครูมีวิธีสอนแบบบรรยาย อภิปราย ยกตัวอย่าง สาธิตวิธีทำ ชักถาม และให้ทำแบบฝึกหัด ครูมีวิธีการสอนแบบต่าง ๆ โดยนำมาผสมผสานกันในรูปแบบการสอน การแสดงบทบาทสมมติ บทบาทตามสถานการณ์จำลอง ร้องเพลง แสดงท่าทางประกอบเพลง และเกม โดยครูเป็นผู้จัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งครูมีการเตรียมกิจกรรมและสื่อการสอนประเภทบัตรคำ รูปภาพ แผนภูมิที่ครูจัดเตรียมไว้แล้วเป็นสื่อการสอนแบบสำเร็จรูปที่ครูนำมาใช้หลายครั้ง หรือเป็นสื่อการสอนที่ครูจัดทำขึ้นเอง แต่มีสภาพแข็งแรงสามารถใช้ได้เป็นระยะเวลาาน และมีการทำสื่อใหม่ ๆ ขึ้นมาบ้างเป็นสื่อประเภทรูปภาพและบัตรคำเพราะหาวัสดุได้ง่าย ปัจจุบันมีสื่อการสอนแบบสำเร็จรูปนำมาใช้ได้ทันที มีความแข็งแรงทนทาน สามารถเก็บไว้ใช้ได้งาน โดยครูมีการจัดเก็บสื่อการสอนใส่ซอง หรือใส่กล่องเก็บไว้บริเวณชั้นวางหนังสือหลังห้องหรือด้านข้างห้องเรียน สำหรับสื่อการสอนที่ทางโรงเรียนจัดไว้ให้เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครู เช่น รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ เครื่องชั่ง ตวง วัด ซึ่งครูขอยืมมาเป็นครั้งคราวเมื่อใช้เสร็จต้องนำไปคืนห้องสื่อ ในบางวิชาครูไม่ได้ใช้สื่อการสอน สอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว จากนั้นจึงสั่งให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและการบ้าน

เวลาในการสอนพบว่า ครูประจำชั้นทำการสอนเกือบทุกกลุ่มประสบการณ์ ในระดับชั้น ป.1-4 ครูต้องสอนเกือบทุกกลุ่มประสบการณ์ แต่ในระดับป.5-6 ครูประจำชั้นจะสอนในบางกลุ่มประสบการณ์ เช่น กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ทำให้ครูต้องสอนชั่วโมงติดกันเกือบตลอดทั้งวันครูจึงไม่ปล่อยชั้นเรียนทิ้งไว้หรือทำงานอื่นที่ไม่ใช่การสอนครูจะนำแบบฝึกหัด

หรืองานเกี่ยวกับการสอนที่ค้างอยู่ไปนั่งทำที่โต๊ะนอกห้องเรียนและในการสอนในช่วงโมงเรียนพบว่า คาบเรียนแต่ละวิชามี 50 นาที ครูจะใช้เวลาสอนประมาณ 30 นาทีแล้วจึงให้เด็กทำแบบฝึกหัด ขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดครูก็จะนั่งทำงานตรวจแบบฝึกหัดของวิชาชั่วโมงที่แล้ว ตรวจการบ้าน การวัดผลการเรียนพบว่าครูวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และการบ้านซึ่งครูจะตรวจสมุดแบบฝึกหัดและสมุดการบ้านอย่างสม่ำเสมอ ในการสั่งแบบฝึกหัดแต่ละคาบเรียน นักเรียนต้องทำเสร็จและส่งแบบฝึกหัดก่อนหมดเวลาเรียน หากนักเรียนคนไหนทำไม่เสร็จต้องทำให้เสร็จในเวลาพักเที่ยงหรือนำไปทำเป็นการบ้าน หากครูตรวจพบว่านักเรียนคนไหนไม่ทำส่งครูจะทำโทษนักเรียนด้วยการดุด่า ตี เซกโต๊ะ ถ้านักเรียนยังไม่ทำส่งอีกครูจะเชิญผู้ปกครองมาพบถ้านักเรียนที่ถูกทำโทษแล้วยังมีความประพฤติไม่ดีขึ้น ครูจะเลิกดูแลเอาใจใส่เด็กทำเฉย

2. การจัดชั้นเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียนพบว่ามีความแตกต่างกันแต่ละห้องเรียนขึ้นอยู่กับการจัดของครูประจำชั้น ส่วนใหญ่โต๊ะนักเรียนถูกจัดวางแบบเรียงเป็นแถวตอนยาวหันหน้าหากกระดานดำ โต๊ะครูอยู่หน้าห้อง ในห้องมีป้ายนิเทศตามผนังห้องและหน้าต่าง มีการประดับตกแต่งห้องซึ่งเป็นทั้งงานประดิษฐ์ของนักเรียนและต้นไม้แขวน การจัดป้ายนิเทศมีทั้งแบบถาวรและแบบชั่วคราวที่เปลี่ยนตามเนื้อหาของเรื่องที่เรียน เช่น บัตรคำศัพท์ใหม่ของแต่ละบท ในห้องเรียนมีการจัดมุมหนังสือ มีหนังสือหลายประเภท คือหนังสือเรียน หนังสืออ่านเล่น หนังสือการ์ตูน สารคดีและหนังสือ อ่านเสริมความรู้ ซึ่งได้มาจากทางสำนักการศึกษาจัดให้และนักเรียนบริจาค หรือครูซื้อมาให้เด็กอ่าน ในการจัดมุมหนังสือ ครูอาจจะจัดมุมใดมุมหนึ่ง มีชั้นวางหนังสือ บางห้องจัดไว้หน้าห้อง หลังห้อง หรือข้างห้อง ห้องส่วนใหญ่มีบริเวณแคบจึงตั้งได้เฉพาะชั้นวางหนังสือ ครูจะให้เด็กหยิบไปอ่านที่โต๊ะนักเรียน อ่านเสร็จแล้วให้นำมาเก็บไว้ที่เดิม

ในการจัดชั้นเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียนของครูแต่ละคนพบว่าถ้าห้องเรียนที่ครูจัดโต๊ะนักเรียนเป็นกลุ่ม นักเรียนนั่งอย่างสบาย มีหน้าต่างที่เย็นสบาย นักเรียนสามารถซักถามครู และตอบคำถาม เมื่อถูกครูซักถาม ครูที่ใจดีไม่เคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในห้องเรียนทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นกันเอง ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก และสนใจที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นอย่างสบายและมีความเป็นกันเองส่วนห้องเรียนที่ครูจัดโต๊ะแบบเป็นแถวตอนยาวเดี่ยว ๆ หันหน้าเข้ากระดานดำ พบว่านักเรียนนั่งตัวตรง หันหน้าเข้าหากกระดานดำ มีสีหน้าเรียบเฉย เนื่องจากมีความเกรงใจและกลัวครูและเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในห้องเรียน เมื่อถูกครูซักถามหรือเรียกชื่อนักเรียนจะสะดุ้งโดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนไม่เก่ง ทำให้ไม่สามารถตอบคำถามครูได้และจะถูกทำโทษโดยให้ยืนอยู่ก่อน ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกเมื่อครูขอความร่วมมือในการทำกิจกรรมหรือซักถามเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนของครูประจำชั้นแต่ละคนขึ้นอยู่กับความแตกต่างในการจัดการของครูแต่ละคนซึ่งมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน

3. บุคลิกภาพของครูประจำชั้น พบว่าครูทุกคนมีบุคลิกภาพที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในอาชีพครู คือ ครูดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียน ครูแสดงสีหน้ายิ้มแย้ม มองนักเรียนด้วยแววตาเป็นมิตร

พูดจาสุภาพถึงแม้จะพบว่าบุคลิกภาพของครูแต่ละคนแตกต่างกัน เช่น ครูใจดี ให้ความสำคัญกับตนเองแก่นักเรียน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่นักเรียน ให้รางวัลเป็นการเสริมแรงแก่นักเรียนเป็นประจำ มีความใกล้ชิดสนิทสนมให้คำชมเชยแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมตอบสนองที่ดีไม่ก่อให้เกิดปัญหาและก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ครูพึงประสงค์ เช่น การกล้าแสดงออก การให้ความช่วยเหลือความสนใจและตั้งใจในการเรียน

4. การดูแลเอาใจใส่และให้ความสนใจแก่นักเรียน พบว่าครูให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียนและให้ความสนใจแก่นักเรียนในห้องเรียนของตน ซึ่งมีทั้งเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและเด็กปกติในการดูแลเอาใจใส่แก่เด็กโดยครูให้การยอมรับและมีความเข้าใจต่อปัญหาที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งครูมีความสนใจใคร่ตามปัญหาของเด็ก เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนและการดูแลเอาใจใส่เด็กพบว่า ครูประจำชั้นทุกคนมีความรู้ข้อมูลพื้นฐานเดิมเกี่ยวกับเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ของตนมีการยอมรับและเข้าใจปัญหาของเด็กตลอดจนหาแนวทางในการช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมของเด็กให้ดีขึ้นด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การพฤติกรรมเพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นและเจตคติที่มีต่อระบบโรงเรียนของเด็ก ซึ่งครูเป็นผู้พยายามสร้างเสริมทางบวกแก่เด็ก ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เป็นผู้นำ ตัวแทนของห้องเรียนและโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น

การให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่เด็ก พบว่าครูแสดงพฤติกรรมออกมาในระยะแรกโดยการพูดคุยกับเด็ก เรียกชื่อเล่นของเด็กเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและเป็นกันเอง ขอความร่วมมือจาก ความเต็มใจหรือการอาสาสมัครของเด็กเองในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในการเรียนการสอนและในกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งทำให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ยังมีเด็กบางคนที่ไม่สามารถปรับพฤติกรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมโรงเรียนได้ ครูแสดงพฤติกรรมโดยการหักทลายพูดคุยกับเด็กเช่นเดิมหรือในการที่เด็กไม่ร่วมมือในการทำกิจกรรม หรือมีพฤติกรรมการเรียนที่ยังไม่ดี ครูจะไม่ทำโทษหรือดูเด็กอย่างรุนแรงแต่มีการทำโทษโดยการตี เขกโต๊ะ เรียกเด็กไปนั่งใกล้โต๊ะครู หากเด็กไม่ยอมทำแบบฝึกหัดหรือทำไม่เสร็จ ไม่มีงานส่ง ครูจะให้เด็กที่นั่งด้วยกันช่วยกันดูแล

5. การแสดงออกทางวาจาและท่าทางในการสอน พบว่า พฤติกรรมที่ครูแสดงออกในการสอน

5.1 การยอมรับความรู้สึกของนักเรียน ครูแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส มองนักเรียนด้วยแววตาเป็นมิตร ครูหักทลายพูดคุยกับนักเรียนอย่างอ่อนโยน ใช้วาจาสุภาพ ไพเราะ มีการตอบไหลลื่นบอกตักนักเรียน จับแขน ลูบศีรษะ

5.2 การยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน ครูเรียกให้นักเรียนตอบแบบไม่เจาะจงตัว และแบบเจาะจงตัวเมื่อนักเรียนตอบถูกครูเสริมแรงโดยการยิ้ม ชมเชย

5.3 การปฏิเสธไม่ยอมรับ ครูเจียบ นิ่งเฉย สายหน้าปฏิเสธ

5.4 การใช้อำนาจ ครูทำโทษนักเรียน ตีด้วยไม้ มือ ให้นักเรียนเขกโต๊ะ ยืนขึ้น

5.5 การแสดงความเป็นกลางครูตัดสินปัญหาของนักเรียนที่ทะเลาะกันด้วยการทำโทษ ทั้งคู่

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการอยู่ร่วมกับเพื่อน

ในด้านการอยู่ร่วมกับเพื่อนที่โรงเรียนพบว่า เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีปฏิสัมพันธ์เฉพาะเพื่อนที่มาจากมูลนิธิด้วยกัน ทั้งที่เรียนระดับชั้นเดียวกันและคนละระดับชั้น เด็กเข้ากลุ่มคุย หรือเล่น หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในลักษณะที่มีพฤติกรรมพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยมีเด็กรุ่นพี่คอยดูแลหรือช่วยเหลือครู ในการดูแลและปกครองรุ่นน้องจัดเป็นปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนหรือพี่ที่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน เป็นพี่น้อง กลุ่มเพื่อนในระดับชั้นเดียวกัน หรือห้องเดียวกันจึงทำให้มีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน แต่ยังมีเด็กที่มีปัญหาต่อกันซึ่งมีพฤติกรรมแสดงออกในลักษณะก้าวร้าวทั้งทางร่างกายและวาจาต่อเพื่อนเด็กที่มาจากมูลนิธิคุ้มครองเด็กด้วยกัน เด็กจึงพยายามหลีกเลี่ยงที่จะมีปฏิสัมพันธ์กัน มากกว่ามีการปฏิสัมพันธ์ในทางลบ

เมื่อเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศสามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบสังคมใหม่ได้ และมีความคุ้นเคยกับเพื่อนปกติได้ ทำให้เพื่อนยอมรับเด็กที่มาจากมูลนิธิคุ้มครองเด็ก เด็กมีการปรับตัวที่ดี มีการช่วยเหลือพึ่งพาระหว่างกันทั้งทางด้านการเรียน สังคม มีการแข่งขันเพื่อปฏิบัติในสิ่งที่ดีและให้ได้มาซึ่งความเป็นหนึ่งเพื่อให้เกิดการยอมรับมากขึ้น เป็นการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น

กรณีที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศมีพัฒนาการทางสติปัญญาช้า ครูจะจัดที่นั่งกับเด็กที่เก่งและเป็นเด็กที่เอื้ออาทรเพื่อน นอกจากช่วยเด็กในด้านการเรียนแล้วยังเป็นการช่วยด้านการอยู่ในสังคมด้วย

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการอยู่ร่วมในสังคม

ครูที่มีปฏิสัมพันธ์ มีความใกล้ชิดกับเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศสามารถเข้าถึงปัญหาสภาพสังคม การดำเนินชีวิต และความเป็นอยู่ของเด็กพอสมควร ครูยอมรับ เห็นอกเห็นใจ มีเจตคติที่ดี ทำให้ครูยอมรับพฤติกรรมของเด็ก เด็กมีการปรับตัวเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคมใหม่ เมื่อพฤติกรรมที่แสดงออกมาระหว่างบุคคลได้รับการยอมรับซึ่งกันและกัน จึงทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในทางบวกก่อให้เกิดการเสริมแรงทางบวกที่เกิดการปรับตัวมากขึ้นโดยเด็กมีการช่วยเหลือกันพึ่งพากัน โดยครูต้องช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาหรือนักเรียนต้องช่วยเหลือ มีน้ำใจต่อครู และความสนุกสนานร่วมกัน อันเป็นการแทรกบรรยากาศความรักความเห็นใจ ธารยอมรับความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างเด็กกับสังคม แต่ยังมีเด็กบางคนที่มีความขัดแย้งทางสังคม และวัฒนธรรมจึงทำให้เด็กไม่สามารถปรับตัวต่อระบบของสังคมและวัฒนธรรมใหม่ได้ส่งผลให้เกิด การไม่ร่วมมือ ต่อต้าน เก็บกด จะแสดงออกถึงความก้าวร้าวเพื่อตอบโต้ความคับข้องใจที่มีอยู่ และแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมา อันมีผลลบต่อการอยู่ในสังคมซึ่งอาจทำให้สังคมเปลี่ยนเจตคติได้ คือจากที่ยอมรับก็อาจจะไม่ยอมรับทำให้เกิด

ปัญหากับเด็กตามมาคือ เด็กไม่ยอมมาโรงเรียน ไม่สนใจที่จะเรียนหนังสือ ผลการเรียนไม่ดี และขาดการส่งเสริมและการยอมรับจากสังคม

เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่อยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็ก

เด็กที่เข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็ก จะได้รับการดูแลเหมือนเป็นคนหนึ่งในครอบครัว ทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กจะทำให้เด็กรู้สึกอบอุ่นเมื่อเข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็ก เมื่อเข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็กได้ทำ 3 ส่วนคือ

1. อยู่เป็นแบบครอบครัวซึ่งเป็นบรรยากาศที่เด็กปรับตัวได้ง่ายไม่ต้องเข้าไปตามห้องนั้นห้องนี้เหมือนการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้เปรียบ
2. เด็กที่เคยช่วยเข้ามาจะรู้ว่าควรให้การดูแลเด็กใหม่อย่างไร
3. ผู้ใหญ่ที่เคยช่วยเด็กก็ร่วมอยู่กับเด็กเลยดังนั้นความมั่นคงทางจิตใจจะเกิดเร็วหลังจากนั้นเราต้องมองเด็กว่าเด็กปกติซึ่งจะทำให้เด็กคลี่คลายในระดับหนึ่ง ไม่ได้มองว่าเด็กเป็นเด็กมีปัญหา มองให้เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป

เป็นการสร้างความรู้สึกให้เด็กมีความมั่นคงทางด้านจิตใจซึ่งช่วยให้เด็กให้ความร่วมมือกับทางมูลนิธิคุ้มครองเด็ก

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านร่างกาย

เด็กที่มูลนิธิรับเข้ามาหลายรายอยู่ในสภาพร่างกายและจิตใจยับเยิน การให้การรักษาเด็กทางด้านร่างกายไม่ใช่เรื่องยาก เพียงแค่ให้การรักษาที่ถูกต้อง ดูแลบาดแผลเมื่อมีอาการผดผื่นก็ส่งให้แพทย์รักษา ช่วยให้ร่างกายของเด็กกลับมาเหมือนเดิมได้ แต่เนื่องจากเด็กอยู่ในสภาพที่บาดเจ็บทางจิตใจด้วย ดังนั้นเด็กจะไม่ให้ความสำคัญกับบาดแผลของตนเอง รู้สึกรังเกียจบาดแผลเหล่านี้ ซึ่งเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กต้องให้การดูแล ให้เด็กรับประทานยา เอายาใส่แผล รับประทานอาหารให้ครบ พักผ่อนให้เพียงพอ จะมีบ้างที่เด็กเจ็บแผลแล้วไม่ยอมรับประทานอาหาร เกิดการเบื่ออาหาร รับประทานขยาด เจ้าหน้าที่ต้องอยู่ดูแลและควบคุมเด็กเมื่อถึงเวลาที่ต้องรับประทานอาหารและยาหลาย ๆ ครั้งต้องมีการพูดจาเกลี้ยกล่อมให้เห็นความจำเป็นที่ต้องรักษาบาดแผลให้หาย

การพักผ่อน เด็กต้องได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ โดยทางมูลนิธิให้เด็กนอนไม่ตึกและต้องตื่นเข้าชั้นมาเพื่อทำกิจวัตรประจำวันและช่วยเหลืองานต่าง ๆ ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพราะการอยู่ร่วมกันในมูลนิธิคุ้มครองเด็กเป็นการอยู่อย่างครอบครัว ทุกคนมีหน้าที่ต้องช่วยเหลือกัน ช่วงบ่ายถ้าเป็นเด็กเล็กก็จะให้นอนกลางวัน แต่เด็กโตถ้าร่างกายไม่พร้อมที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ก็จะทำให้เด็กพักผ่อนรักษาร่างกาย

ในมูลนิธิคุ้มครองเด็กมีกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย กิจกรรมที่เสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กจัดให้คือ การเล่นกีฬา ออกกำลังกาย ในช่วงเย็นที่มีโอกาสและฝน

ไม่ตกผู้ใหญ่และเด็กจะออกไปเล่นกีฬานอกบ้าน เช่น ฟุตบอล และอื่น ๆ ตามความถนัดและความต้องการของแต่ละคนและบางโอกาสได้จัดให้มีการแข่งขันกันขึ้น

นอกจากจะทำกิจกรรมกลางแจ้งแล้ว ยังมีกิจกรรมในร่มที่ใช้บริเวณบ้านเป็นสถานที่ เช่น การฝึกโยคะ เป็นต้น

ในการทำกิจกรรมทุกอย่างทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กให้เด็กทำอย่างสม่ำเสมอ ทำอย่างต่อเนื่องการที่บุคคลภายนอกมาช่วยเหลือเด็กด้านนี้ต้องมีความจริงใจที่จะช่วยเหลือและมาสม่ำเสมอ ทำให้การเรียนรู้และการพัฒนาของเด็กเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

การรับประทานอาหาร บางวันมีบุคคลภายนอกมาเลี้ยงเด็ก ทางมูลนิธิจะพิจารณาให้จัดอาหารที่มีประโยชน์เท่านั้น ถ้าไม่มีบุคคลภายนอกมาเลี้ยงอาหารทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กก็ทำอาหารเลี้ยงเด็กเองโดยมีเด็กโตมาช่วยทำ

การเจ็บป่วยของเด็กทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กมีหมอเข้ามาให้การช่วยเหลือ เมื่อเด็กไม่สบายก็จะให้ไปปรึกษากับหมอที่มาให้การช่วยเหลือ ซึ่งเป็นหมอที่ให้ความร่วมมือกับมูลนิธิและเป็นบุคคลหนึ่งที่สนิทกับเด็กในมูลนิธิเกือบทุกคน

การที่เด็กได้รับการพักผ่อนที่เพียงพอ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกายและได้รับการดูแลจากแพทย์ ทำให้ร่างกายของเด็กแข็งแรง มีสุขภาพดี ซึ่งทำให้ง่ายต่อการพัฒนาในด้านอื่น

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านจิตใจ

ในการช่วยเหลือเด็กทางด้านจิตใจ ทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กได้ให้ความช่วยเหลือก่อนที่เด็กจะเข้ามาอยู่ด้วยซ้ำ คือเมื่อได้รับแจ้งจากพลเมืองดีเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กต้องไปพบเด็กให้เร็วที่สุดสร้างความเชื่อมั่นว่ามูลนิธิคุ้มครองเด็กมาช่วยเหลือเด็กด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต้องการช่วยให้เด็กรอดพ้นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศซ้ำ พ้นจากบุคคลที่ไม่ปรารถนาดีต่อเด็ก สร้างให้เด็กเกิดความมั่นใจในตัวเจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก หลังจากเขามีความเชื่อมั่นแล้ว เด็กก็จะให้ความร่วมมือกับมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ต้องการให้เป็นผู้ช่วยเหลือเขา การร่วมมือก็จะเกิดขึ้นโดยทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กจะต้องอธิบายให้เด็กเข้าใจถึงขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะให้ความช่วยเหลือ

เมื่อเด็กเข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็ก ทางมูลนิธิจะทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นคือ

1. อยู่เป็นแบบครอบครัวซึ่งเป็นบรรยากาศที่เด็กปรับตัวได้ง่ายไม่ต้องเข้าไปตามห้องนั้นห้องนี้เหมือนการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้เปรียบ
2. เด็กที่เคยช่วยเข้ามาจะรู้ว่าควรให้การดูแลเด็กใหม่อย่างไร
3. ผู้ใหญ่ที่เคยช่วยเด็กก็ร่วมอยู่กับเด็กเลยดังนั้นความมั่นคงทางจิตใจจะเกิดเร็วหลังจากนั้นเราต้องมองเด็กว่าเด็กปกติซึ่งจะทำให้เด็กคลี่คลายในระดับหนึ่ง ไม่ได้มองว่าเด็กเป็นเด็กมีปัญหา มองให้เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป

ในส่วนของการให้คำปรึกษามีนักจิตวิทยาเข้ามาช่วยซึ่งนักจิตวิทยาที่เข้ามาไม่ใช่จิตวิทยาที่จบด้านนี้โดยเฉพาะแต่เป็นนักจิตวิทยาที่

1. เข้าใจงาน

2. มีประสบการณ์ชีวิต คนที่มีประสบการณ์ชีวิตมากจะมีทักษะในการช่วยแก้ปัญหาได้สูง และได้ทันที

เด็กได้รับการบำบัดจากนักจิตวิทยากลุ่มนี้แต่จิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาที่จบมาทางด้านนี้ กลับมองว่าเด็กยังไม่ได้รับการบำบัดซึ่งใจความคิดเห็นของทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กการที่เด็กยิ้มได้ มีความสุขยืนอยู่ในสังคมได้ ไม่รู้สึกว่าคุณเองมีปมด้อย นั่นคือความสำเร็จในระดับหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องไปผ่านห้องจิตบำบัดทั้งสิ้น ซึ่งในขณะนี้เด็กที่ทำจิตบำบัดของตัวเองเพียงแต่ไม่เป็นระบบ เหมือนนักจิตวิทยาไม่จำเป็นต้องเข้าห้อง ซึ่งจากประสบการณ์ที่ทำงานมานานและมากพอสมควร และรู้ว่าอะไรเป็นประโยชน์กับเด็กมากที่สุด คือ

1. จะต้องไม่รู้สึกว่าเด็กเป็นคนไข้ เพราะถ้ารู้สึกแบบนี้จากที่ไม่เคยป่วยก็จะกลายเป็นคนป่วย

2. จริงใจกับเด็ก ไม่มีเงื่อนไข ให้คือให้ ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งมีอะไรกลับคืน ไม่ต้องมีอะไรดีขึ้นเด็กก็ได้แค่นั้น เพราะเด็กแต่ละคนมีความสามารถในการรับต่างกัน

การให้คำแนะนำให้คำปรึกษาแก่เด็ก เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กสามารถเข้าไปขอคำปรึกษาและคำแนะนำได้ เพราะทุกคนเปรียบเสมือนคนในครอบครัวเดียวกันที่มีความรักและความปรารถนาดีให้แก่กัน ดังนั้นเด็กจะเข้ามาคุยเมื่อไหร่ก็ได้ เข้ามาโดยวิธีไหนก็ได้ อาจจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ซึ่งแล้วแต่ความสมัครใจของเด็ก การให้คำแนะนำแก่เด็กเน้นให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง ไม่ว่าใครจะรู้เรื่องของเรา เราต้องยืนอยู่ตรงนี้ อยู่ในสังคมได้ ยอมรับและเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่รู้สึกว่าตัวเองมีปมด้อย ซึ่งการทำให้เด็กรู้สึกเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ไม่ใช่เรื่องที่ทำไม่ได้ เด็กก็จะภูมิใจที่อยู่ตรงนี้ มีคนที่เข้าใจเด็กถึงจะไม่ทั้งหมดก็ตาม

แนะนำให้เด็กรู้จักป้องกันตนเอง ให้เด็กรับรู้สัญญาณอันตรายที่จะเกิดขึ้นเพื่อที่เด็กจะได้รู้จักป้องกันตนเอง ให้เด็กเข้าใจว่าทุกอย่างมีสัญญาณที่จะคอยเตือนเรา ให้เด็กเข้าใจว่ามีอะไรบ้างที่เป็นสิทธิส่วนตัว การแสดงกริยาอย่างไรเป็นการละเมิด ให้เด็กรู้เท่าทันความคิดของคนอื่นว่าการที่เขาแสดงกับเราแบบนี้เขามีจุดประสงค์ดีหรือร้าย ต้องรู้จักกล้าปฏิเสธด้วย

ในการให้คำปรึกษา เด็กที่เข้ามาอยู่ใหม่ ๆ อาจจะให้คำปรึกษาแบบตรง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับเด็กแต่ละคนต้องดูว่าเด็กเป็นอย่างไร บางคนกลัวคนง่าย ตื่นตระหนก ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ก็ต้องใช้การปลอบ แต่บางคนต้องการให้พูดตรง ๆ

การช่วยเหลือและดูแลนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านการอยู่ร่วมในสังคม

เด็กเมื่อออกมาจากสังคมที่ทำร้ายตนเอง ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความมั่นคงทางจิตใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมลดน้อยลงเด็กต้องได้รับการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจเพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้ สังคมใหม่ที่เด็กต้องเข้ามาอยู่คือมูลนิธิคุ้มครองเด็ก เป็นลักษณะครอบครัวที่อยู่ร่วมกันในบ้านหลังใหญ่ที่สมาชิกที่ต่างเพศและต่างวัยเป็นจำนวนมาก การช่วยเหลือกันในสังคมแห่งนี้จึง

เป็นทั้งสังคมใหม่และครอบครัวใหม่ของเด็ก ดังนั้นเขาจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมนี้เพื่อสร้างความมั่นคง ความมั่นใจกับตนเองให้กล้าและเตรียมพร้อมไปสู่สังคมใหม่ที่กว้างต่อไป

การเข้ามาอยู่ในมูลนิธิคุ้มครองเด็กที่ให้ความอบอุ่นเด็ก 3 ส่วนคือ

1. อยู่เป็นแบบครอบครัวซึ่งเป็นบรรยากาศที่เด็กปรับตัวได้ง่ายไม่ต้องเข้าไปตามห้องนั้นห้องนี้เหมือนการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้เปรียบ
2. เด็กที่เคยช่วยเข้ามาจะรู้ว่าควรให้การดูแลเด็กใหม่อย่างไร
3. ผู้ใหญ่ที่เคยช่วยเด็กก็ร่วมอยู่กับเด็กเลยดังนั้นความมั่นคงทางจิตใจจะเกิดเร็วหลังจากนั้นเราต้องมองเด็กว่าเด็กปกติซึ่งจะทำให้เด็กคลี่คลายในระดับหนึ่งไม่ได้มองว่าเด็กเป็นเด็กมีปัญหาขอให้เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป

นี่คือการช่วยเหลือด้านสังคมอย่างแรกที่มูลนิธิคุ้มครองเด็กมอบให้

ระยะเวลาในการปรับตัวของเด็ก ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ซึ่งค่อนข้างเร็ว ซึ่งแกนกลางของมูลนิธิคุ้มครองเด็กค่อนข้างแข็งไม่ได้เสิร์จซึมตามเด็กที่อยู่แล้วแต่ปัญหาความคลี่คลายช้าหรือเร็ว การคลี่คลายกับครอบครัวเด็กเร็วหรือช้าบางครั้งไม่สำเร็จแก้ไขไม่ได้ในระดับครอบครัว ญาติพี่น้อง บางครั้งไม่สนใจจะรู้สึกเป็นภาระมากกว่าเมื่อต้องดูแลเด็กบางครั้งเด็กต้องอยู่นานพอสมควรแต่ไม่ทุกรณี บางกรณีคลี่คลายหมดแล้วก็จะรับกลับไป

เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศในปัจจุบันมีมาก ถ้าในภาครัฐทำบ้านแบบนี้มาก ๆ ก็จะได้ประโยชน์มาก การทำแบบนี้ได้ประโยชน์มากกว่าจะเข้าถึงตัวเด็กได้ง่าย ปัจจุบันเด็กเกือบ 80 คนอยู่รวมกันในสถานที่คับแคบแต่ถ้าเด็กมีความสุขอยู่ที่ไหนก็มีความสุข การจัดให้นอนในมูลนิธิคุ้มครองเด็กแล้วแต่ความสมัครใจ เด็กจะนอนตรงไหนก็ได้กับใครก็ได้ จะนอนตรงไหนก็ได้ที่เด็กรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่น

หลังจากที่เด็กสามารถปรับตัวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของมูลนิธิคุ้มครองเด็กได้แล้ว และเด็กจำเป็นต้องออกไปสู่โลกภายนอกที่กว้างขึ้นและเมื่อมูลนิธิคุ้มครองเด็กมั่นใจว่าเด็กสามารถอยู่ในโลกภายนอกได้ในระดับหนึ่งโดยการส่งเด็กเข้าโรงเรียน เรียนหนังสือ โรงเรียนจะช่วยเติมเต็มในส่วนนี้และเด็กอยู่วัยเรียนควรจะเรียนหนังสือเพื่อสร้างอนาคตให้กับตนเอง

การส่งเด็กเข้าไปอยู่ในโรงเรียนทางมูลนิธิคุ้มครองเด็กจะพิจารณาและตัดสินใจร่วมกับเด็กว่าควรอยู่ในโรงเรียนอะไรระหว่างโรงเรียนที่อยู่ใกล้สามารถไปกลับได้กับโรงเรียนประจำที่ต้องอยู่ประจำ การที่เด็กอยู่โรงเรียนต่างกันเพราะเด็กจะมีความต้านทานต่างกันในแต่ละสังคม บางคนเหมาะสมที่จะอยู่ในสังคมเมือง การไปอยู่โรงเรียนประจำเด็กสามารถกลับได้เมื่อเขาคิดถึงบ้านและเด็กก็ยังมีความรู้สึกว่ามูลนิธิคุ้มครองเด็กเป็นผู้ปกครอง

การสร้างฐานในการปรับตัวเด็กในระหว่างอยู่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก ถ้าเด็กมีฐานที่มั่นคงการที่เขาออกไปสู่สังคมข้างนอกจึงไม่ใช่เรื่องยาก เด็กต้องได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ และเพิ่มขึ้นเพราะเด็กที่สามารถเอาตัวรอดในสังคมได้จะต้องเป็นเด็กที่ฉลาด มีไหวพริบ คือ เวลามีปัญหาอะไรจะปรับตัวได้เร็ว แก้ปัญหาได้เร็ว แก้ปัญหาถูกจุด ซึ่งเด็กไม่จำเป็นต้องเป็นเด็กที่เรียนเก่ง

อาจเรียนปานกลางในขณะที่เดียวกันการที่เด็กได้ออกไปสู่สังคมข้างนอกเป็นการสร้างประสบการณ์
ให้เด็กด้วยดังนั้นเด็กที่มีประสบการณ์หลากหลายและสร้างสรรค์ได้รับการดูแลในลักษณะความ
คิด สอนให้มีไหวพริบเด็กจะอยู่ในสังคมนี้ได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย